

veto

maandag 26 februari 2007 • jaargang 33 • 2006-2007 • www.veto.be

België-Belgique
P.B.
3000 Leuven 1
2/2817

afgifte: Leuven 1
(weekblad - verschijnt niet
van juni tot juli)

HOGESCHOOL MOET WORDEN ONTMANTELD

Monsterinstelling in de maak

De Vlaamse hogescholen mogen binnenkort stevige concurrentie verwachten uit Brussel, waar een monstercollatie in de maak is tussen hogescholen die nu al niet tot de kleinste behoren. De Nieuwe Brusselse Instelling (NBI) krijgt meer en meer vaste vorm en zou EHSAL, Vlekho, Honim en de K.U. Brussel omvatten. De Hogeschool voor Wetenschap & Kunst wordt volledig ontmanteld en delen ervan zouden opgaan in de NBI.

Simon Horsten

Dat er een Nieuwe Brusselse Instelling komt die volledig zal opgaan in de Associatie K.U.Leuven, is al langer bekend. De details van die ingrijpende hervorming waren echter niet altijd even duidelijk. Dirk De Ceulaer, de directeur van EHSAL die tevens het integratiecomité rond de NBI voorziet, hoopt tegen Pasen een concreet conceptontwerp te kunnen voorleggen. Voor de uitvoering ervan is de stuurgroep, waarin vertegenwoordigers van alle betrokken instellingen zetelen, volgens De Ceulaer "met handen en voeten gebonden aan de politiek". Veel hangt immers af van de precieze inhoud van het financieringsplan van Vandenbroucke, waarvan de definitieve versie nog steeds op zich laat wachten. "Probeer zo maar eens lokaal te werken," klaagt de directeur van EHSAL.

ONTMANTELING

Bovendien moet er nog iets anders gebeuren voor de NBI een feit kan worden genoemd: de ontmanteling van de Hogeschool voor Wetenschap & Kunst (W&K). In een fel doorgedreven gerationaliseerd hoger-onderwijslandschap maakt W&K net zomin als de K.U.Brussel een kans op overleven. En daar komt het nieuwe idee kijken van een kunstenschool, die wordt opgericht naast de NBI. Helemaal vast staan de plannen nog niet, maar er wordt alvast gesproken over de oprichting

van zo'n hogeschool waarin delen van W&K en het Brusselse Sint-Lukas worden opgenomen. Deze laatste behoort vooralsnog niet tot een associatie maar is al wel 'geassocieerd' aan de Leuvense associatie. Door de kunstopleidingen samen te brengen in één structuur wordt voldaan aan Vandenbrouckes rationaliseringswens. Vooraleer de kunstenschool realiteit wordt, moeten wel eerst decreetale wijzigingen worden doorgevoerd. Opleidingen kunnen immers niet zomaar worden samengegeoid.

DIRECTEURS

De Hogeschool voor Wetenschap & Kunst blijft met wegname van haar twee kunstinstituten onder andere nog zitten met Honim en Vlekho, die dus zullen worden opgenomen in de Nieuwe Brusselse Instelling. Daarin worden aldus drie economische opleidingen gecentraliseerd, die van EHSAL, Vlekho en de K.U.Brussel. De economische opleidingen van EHSAL, Vlekho, Lessius en de K.U.Leuven werken nu al samen in de Geïntegreerde Faculteit Economische Wetenschappen. Dirk De Ceulaer verzekert dat de oprichting van de NBI die samenwerking enkel ten goede kan komen.

De Nayer Instituut, dat eveneens deel uitmaakt van W&K, zou nauw gaan samenwerken met de Katholieke Hogeschool Mechelen.

Nummer 15

♦ Van 't Vat:

Toewip or not Toewip

p. 5

♦ Ingenieurswetenschappen en Theologie

p. 9

♦ De Hemel en Tom

Helsen

p. 16

Bij de besturen van de respectievelijke hogescholen wordt intussen druk gespeculeerd over de toekomst van de 'hogere' personeelsleden. Door de samengang van verschillende instellingen komt er immers een 'overschot' aan directeurs. Algemeen wordt verwacht dat Dirk De Ceulaer aan het hoofd zal staan van de Nieuwe Brusselse Instelling. Zelf zegt hij dat dat nog verre van zeker is, "al verwacht men misschien dat ik directeur zal worden omdat ik nu het integratiecomité voorziet."

W&K

De Hogeschool voor Wetenschap & Kunst (W&K), lid van de Associatie K.U.Leuven, is verspreid over heel Vlaanderen en bevat het Lemmensinstituut (Leuven), De Nayer Instituut (Sint-Katelijne-Waver), Sint-Lucas Beeldende Kunst (Gent), Sint-Lucas Architectuur (Brussel en Gent), Narafi, het Kardinaal Mercier Instituut, Honim en Vlekho (allevier in Brussel). De instelling is zo gefragmenteerd dat ze als tastbare tegenstelling kan worden beschouwd van de rationaliseringspolitiek van onderwijsminister Vandenbroucke, die zowel de instellingen als de opleidingen zo veel mogelijk wilt 'optimaliseren'.

GROEP T
LEUVEN HOGESCHOOL

www.groept.be

ENGINEERING • EDUCATING • ENTERPRISING

(advertentie)

De Pavlov-reflex: vechten?

p. 2

(foto Nele Van Doninck)

GEWELDDADIGE INCIDENTEN IN FAKBARS

Fakbeheerders slachtoffer van agressie

De krokusvakantie is traditioneel een drukke periode voor het Leuvense nachtleven. Het percentage niet-studenten in het uitgaansleven neemt in die week erg toe en dat leidt wel eens tot overlast. Dit jaar waren er echter meer dan de gewone problemen, er was zelfs sprake van enkele gewelddadige feiten.

Nele Van Doninck

Het zwaarste incident vond dinsdagavond plaats. In de Pavlov, de fakbar van de Psychologische kring in de Tiensestraat, werd een fakbeheerder neergeslagen. Enkele klanten kregen het met elkaar aan de stok, en toen een fakbeheerder tussenkwam werd hij met een colaflesje op het achterhoofd geslagen. De beheerder werd voor verzorging overgebracht naar het ziekenhuis, waar de wonde gehecht werd. Als reactie op deze feiten besloot men woensdag de Pavlov één dag te sluiten, om zo een duidelijk signaal te geven.

Donderdagnacht bleek diezelfde Tiensestraat opnieuw het toneel van geweldpleging, deze keer in Politika Kaffee. Daar werd één van de fakbeheerders in de arm gebeten door een klant. Door de tussenkomst van andere beheerders kon verder geweld voorkomen worden. De klant werd omschreven als "verward". De motieven voor de agressie blijven onduidelijk.

Uit navraag bleek dat ook de derde fakbar in de Tiensestraat last heeft gehad van de passerende jeugd, maar verder dan wat geduw en getrek ging het niet in het Huis Der Rechten. Er werd op straat een mes getrokken, maar zonder erg. In de fakbar zelf bleef het relatief kalm.

ROTTE APPELS

Het lijken vooral de drie fakbars in het begin van de Tiensestraat te zijn die last hebben van dit soort incidenten. Maar ook de feestelijkheden in de fakbar Letteren in de

Blijde Inkomststraat werden vorige week wel verstoord door een incident met het brandalarm — enkele onbekenden lieten het brandalarm afgaan, maar ontkennen alles, wat zorgde voor heel wat administratieve rompslomp. Van geweld bleef Letteren tot nu toe gespaard. Af en toe, bij vermoeden van minderjarigheid of bij grote groepen niet-studenten wordt gevraagd de identiteitskaart of studentenkaart te tonen. Dat heeft geen juridische waarde, maar vaak wel een afschrikkend effect.

De incidenten in de fakbars hebben één gemeenschappelijke deler: de geweldplegers zijn zelden of nooit studenten, maar mensen van buitenaf, die worden aangetrokken door de goedkope prijs van de pintjes in de fakbars, of die, na geweigerd te zijn in de cafés op de oude markt, op zoek gaan naar alternatieven. Die alternatieven worden vaak gevonden in de fakbars, ook al zijn die vooral gericht op studenten, en minder op buitenstaanders.

Bij de betrokken kringen wordt er veelal berustend gereageerd. Er wordt vaak verwezen naar de algemene verharding van de maatschappij, en naar het feit dat het slechts gaat om enkele rotte appels die de sfeer verzieken. Toch wordt er ook met beschuldigende vinger gewezen naar de politie. Er bleken geen extra patrouilles op pad op de toch traditioneel drukke krokusdonderdagavond, en bij Politika Kaffee moest men na het gewelddadige incident twee uur wachten op de agenten.

Op de Algemene Vergadering van LOKO vrijdagavond werd zowel de piste van een algemene sluiting van de fakbars als signaal bij nieuw geweld, als het starten van een affichecampagne ter sensibilisering bewandeld. Geen van beide werd echter op veel enthousiasme onthaald, aangezien met deze acties vooral de modale student bereikt wordt, en ze geen effect hebben op de geweldplegers zelf. Er zal wel met de politie overlegd worden om te zien hoe dit soort incidenten in de toekomst voorkomen kunnen worden.

Lezersbrief

Pavlov spreekt

De reden dat wij deze open brief sturen heeft een zeer concrete aanleiding, maar betreft ook een problematiek waar wij de voorbije maanden in toenemende mate last van hebben. Na elke avond tappen is er ergens wel een muur beklad, in onze toog gekrast of een spotje van de muren getrokken. Nu, ergens kunnen wij daarmee leven: ook al steken we veel energie in het interieur van ons café, het is en het blijft maar een interieur. De laatste maanden is er echter ook steeds meer sprake van oproer en kleine vechtpartijen in en rond ons café en dat van onze burens. Hier kunnen we al veel minder mee leven: een student komt niet naar ons, of naar eender welke fakbar om een pak slaag te krijgen, maar wel om een goeie tijd te hebben en zich te amuseren. Uiteindelijk ook hier: het is misschien een kwalijk neveneffect van het studentenleven en de daarbij horende alcohol.

Waarom dan deze brief: dinsdag 20 februari is tijdens een bijzonder agressieve ruzie in ons café één van onze verantwoordelijken aan het hoofd gewond geraakt terwijl hij probeerde tussen te komen. Eén of andere onverlaat heeft hem met een colaflesje op het hoofd geslagen. Zelfs voor ons gaat zoiets nu te ver. Sommige mensen zijn op een bepaald punt misschien vergeten dat wie daar achter de toog staan, zelf ook studenten zijn. Wij zijn allemaal vrijwilligers, wat inhoudt dat we ons kosteloos inzetten voor jullie amusement, de modale studenten. Gewoon het feit dat ons werk geapprecieerd wordt, is al een voldoende motivatie. En als we dan toch eens in een situatie verzeilen waar ons werk niet geapprecieerd wordt, dan krijgen we nog altijd respect. Respect voor het feit dat wij onze eigen avonden opgeven om uren aan een stuk, tot een gat in de nacht een café open te houden, terwijl we er verder zelf zeer weinig aan overhouden. Vorige week dinsdag is de dag waarop zelfs dat respect verloren is gegaan.

Wij weten maar al te goed dat het om een zeer beperkte minderheid van studenten gaat die verantwoordelijk is voor alle kleine opstootjes her in der in het Leuvense, maar die dag is het voor ons te ver gegaan. Daarom hebben wij de woensdag na dit incident, symbolisch, ons café voor één dag gesloten. We beseffen wel dat dit een maatregel is die niet echt een direct effect zal hebben, maar hopen dat dit stof tot nadenken mag geven. Wij zijn jullie medestudenten, vrijwilligers, en in een café zoals het onze die dinsdag was, willen wij niet werken. We hopen dat een voorval als vorige week niet meer zal voorkomen en rekenen ook op de steun van jullie, studenten die wel goeie intenties hebben en ook het beste voorhebben met onze fakbar in het specifiek en alle Leuvense fakbars in het algemeen. Fakbars kunnen enkel opengehouden worden zolang studenten willen komen tappen, neem ons dus niet als vanzelfsprekend.

Het bestuur, ook namens alle tappers: Lies Pollet, Steven Herreman, Gilles Dresselaers, Pieter van Bael, Wouter Robijn, Davy Smets, Tom Van Daele

Taxi's Kenny

Schaamteloos

Waar elke studentenvertegenwoordiger voor gevreesd had, is vorige week waarheid geworden. De top van de universiteit heeft handig gebruik gemaakt van de aanwezigheid van een student in haar Gemeenschappelijk Bureau (GeBu) om de studenten buitenspel te zetten. Het GeBu besliste dat studentenverenigingen die geen faculteitskringen zijn in het vervolg zullen moeten betalen voor het gebruik van lokalen van de universiteit (zie ook hiernaast). Tot nog toe was dat gratis voor verenigingen die erkend werden door de Leuvense studentenkoepel LOKO. Sinds vorig academiejaar zetelt er een student in het GeBu: de voorzitter van LOKO. Die heeft blijkbaar niet (of niet luid genoeg) geprotesteerd tegen die beslissing, waardoor studentencoördinator Buekers de beslissing nu kan verkopen als "gesteund door studenten". Nochtans is de Algemene Vergadering van LOKO verdeeld over het onderwerp en werd de discussie daar pas gevoerd ná de beslissing van het GeBu. De moderator op een AV is steeds de LOKO-voorzitter annex GeBu-lid, die zich in dit geval dus wel in een erg ongemakkelijke spreidstand bevond. Het verleide een studentenvertegenwoordiger tot de uitspraak dat "het zeker geen ideale situatie is dat de voorzitter in het GeBu zetelt. Mocht het een andere student zijn, dan kon die op onze AV tenminste nog op het matje worden geroepen." Nu werd door Frederiek Vermeulen, de huidige voorzitter van LOKO, strategisch gezwegen over zijn rol op de bewuste GeBu-vergadering.

Je kan je afvragen wie zich het meest moet generen: de universiteit voor haar machiavellisme tegenover haar eigen studenten, of de studenten die met open ogen in de val zijn gelopen. Maar dat doet niet eens zo ter zake: echt beschamend is de beslissing zelf. Ze is een aanfluiting van alles waarvoor Vervenne beweerde te staan en van het programma waarmee hij verkozen raakte.

IDEALISME?

Rector Vervenne heeft sinds zijn kandidatuur voor het rectorchap, in de lente van 2005, steeds de mond vol gehad van een menselijke universiteit. Een universiteit moest voor Vervenne een vrijplaats zijn voor denkers, een plek waar het maatschappelijk debat gevoerd kon worden. Zo zou de universiteit, als kweekschool voor intellectuelen bij uitstek, terug haar leidinggevende positie in dat maatschappelijk debat kunnen innemen. Dat heeft Vervenne beweerd voor zijn verkiezing, hij heeft het herhaald met zijn verkiezing en hij is het steeds blijven zeggen na zijn verkiezing.

Nu blijkt hoe hard Vervenne en zijn ploeg dat ideaal werkelijk nastreven. Politiek en sociaal geëngageerde studenten, over wiens aantallen toch al geklaagd wordt, worden een flinke hak gezet. De meeste van die verenigingen hebben het financieel allesbehalve eenvoudig, vooral als ze niet bij een politieke moederpartij kunnen aanleunen. De subsidies van LOKO en het gratis ter beschikking stellen van de infrastructuur door de universiteit waren levensnoodzakelijk voor een aantal verenigingen. Het wordt voor hen nu vechten om te overleven. De universiteit maakt haar prille opiniemakers in het maatschappelijk debat monddood en die beslissing druist lijnrecht in tegen het beleid waarvoor Vervenne altijd beweerde te staan.

ECONOMIE?

De argumentatie die Buekers aanhaalt ter verdediging van de beslissing, is zo magertjes dat het mag verbazen dat hij ze durft aan te halen. Het gaat om economische redenen, stelt Buekers. De kosten voor energie en nachtbewaking worden te hoog om die lokalen zomaar gratis te laten gebruiken. Als dat werkelijk zo is, waarom worden culturele studentenverenigingen dan vrijgesteld van betaling? Kosten cultureel geëngageerde studenten meer dan hun politiek geëngageerde collega's? Verbruiken de tl-buizen op een politieke vergadering meer energie dan die op een repetitie voor een concert? Rekenen bewakingsfirma's meer aan voor debatavonden dan voor toneelvoorstellingen? Het economische argument is dus loos en doorzichtig. Of klopt het wat Buekers zegt en worden de culturele verenigingen bevoordeeld omdat cultuur nu eenmaal één van de stokpaardjes van Vervenne en Buekers is? Niet toevallig was Rector Vervenne de vorige voorzitter van de Commissie Cultuur, een functie die nu door professor Buekers uitgeoefend wordt.

Wat de werkelijke motivatie achter deze stunt mag zijn, is een raadsel. Het principe druist loodrecht in tegen de principes van Vervenne en zijn ploeg. De verdediging ervan slaat nergens op, tenzij de rector en zijn coördinator toegeven hun lievelingetjes voor te trekken. Als er voor cultuur een uitzondering kan worden gemaakt, zijn de kosten vast niet zo hoog dat de andere verenigingen er wel voor moeten opdraaien. Er werd en wordt vaak gezegd dat het Vervenne ontbreekt aan daadkracht, dat zijn visie niet in beleidsdaden wordt omgezet en dat zijn beleid dan ook elke visie mist. Dit soort capriolen bevestigt die stelling op beschamende wijze. Het zal ons benieuwen wie zich dit voorval over twee jaar nog herinnert en dan met de hand op het hart durft pleiten voor een tweede termijn voor Vervenne.

Gijs Van Gassen

De mening van de auteur is strikt persoonlijk maar middels deze publicatie toch ook publiek.
Straffe toebak.

AD FUNDUM!

Elke dinsdagavond
tussen 8 en 10
Studentenradio op
het ritme van de
bierstad

MIX FM
102.6 Leuven
106.7 Herent * 107.1 Oud-Heverlee

(advertentie)

NIEUW STATUUT VOOR BEGINNENDE HUISARTSEN?

Studenten dreigen met chaos

De Vlaamse huisartsen in beroepsopleiding (HIBO) willen een beter sociaal statuut. Afgevaardigde laatstejaarsstudenten legden vorige week een petitie met daarin hun eisen voor aan Federaal Minister van Sociale Zaken Rudy Demotte (PS). "Als hij het nieuwe statuut niet onderschrijft komen we in een patstelling en zullen er acties volgen."

Maarten Goethals

De eis voor een beter statuut wordt gedragen door alle studenten huisartsgeneeskunde in Vlaanderen. Een delegatie overhandigde vorige week maandag een petitie op het kabinet van Demotte, waarin gevraagd wordt dringend werk te maken van het nieuwe statuut. Een herwaardering van de arbeidsomstandigheden moet een dreigend huisartsentekort aanpakken. Zo vatten minder dan 100 studenten in 2006 de opleiding aan. Op de Algemene Vergadering (AV) van vrijdag besliste de Leuvense Overkoepelende Kring-Organisatie (LOKO) verdere acties te onderneemen.

"We hopen echter niet tot actie te moeten overgaan," verklaarde Gijs Van Pottelbergh, laatstejaarsstudent aan de K.U.Leuven. Veel zal afhangen van het 'cruciale onderhoud' dat de studenten nu dinsdag hebben met Demotte. "Als hij het nieuw statuut niet onderschrijft, komen we in een patstelling. Wanneer op de eisen niet wordt ingegaan, zullen we voor de komende sollicitatieronde met een collectieve weigering van het tekenen

van de arbeidsovereenkomsten met de praktijkopleiders dreigen. Dat zou een grote chaos teweegbrengen."

MODERNISEREN

Huisartsgeneeskunde is een beroepsopleiding van drie jaar, die slechts aangevat kan worden na het zesde jaar geneeskunde. Het eerste van deze drie jaar volgen de studenten les en stages binnen hun eigen universiteit. De volgende twee jaar bestaat hoofdzakelijk uit werken onder de hoede van een stagemester en, maar dan beperkter, uit een interuniversitair georganiseerde opleiding. Het sociaal statuut bepaalt de voorwaarden waaronder de HIBO tijdens deze laatste twee jaar mag werken.

Volgens de huidige wetgeving is een HIBO zowel student, als werknemer, als zelfstandige. Concreet betekent dit dat hij een zelfstandigenstatuut heeft, maar in feite in loonverband werkt onder het toezicht van een praktijkopleider. Voor de beroepsaansprakelijkheid leidt dat tot een juridisch kluwen.

De studenten noemen het statuut nu een sociale valkuil. Zwangerschapsverlof kan leiden tot ontslag, de financiële vergoeding is te laag, een groot deel van de kosten moet de student zelf dragen en de beschrijving van het aantal weekends en/of weken die hij van wacht moet zijn, is te vaag. Als student moet de HIBO ook nog steeds inschrijvingsgeld betalen aan de universiteit.

Al tien jaar wordt nu geijverd voor een soort bediendenstatuut dat juridische en sociale zekerheid zou garanderen. Om hun ideeën kracht bij te zetten, verwijzen de studenten naar het rapport van de

visitatiecommissie geneeskunde. Volgens dat rapport moest het sociaal statuut, 'dringend' gemoderniseerd worden. En hoewel dit jaar hiervoor een bedrag van twee miljoen euro was voorzien, komt het geld er niet eerder dan 2008. Met de petitie vragen de studenten zich openlijk af waarom Demotte zich niet houdt aan de afspraak.

<http://www.petitiononline.com/HIBO/petition.html>

Het nieuwe statuut?

Het voorstel voor een nieuw statuut is een speciaal soort bediendenstatuut dat erg gelijkt op het sociaal statuut dat nu al bestaat voor de geneesheer-specialisten in opleiding. De voordelen van het nieuwe statuut zijn een hoog gewaarborgd loon bij ziekte en invaliditeit, betaald zwangerschapsverlof, bescherming tegen ontslag wegens ziekte, regeling verplaatsingskosten, hoger kraamgeld. Ook de verloning zou vergelijkbaar zijn. De HIBO's zouden in het voorstel in loondienst zijn bij een van een overkoepelende Vlaamse vzw die groepsverzekeringen afsluit voor beroepsaansprakelijkheid, ongevallen, rechtsbijstand en arbeidsongeschiktheid. Het statuut bevat alle sociale voordelen van een bediendenstatuut, met uitzondering van een werkloosheidsuitkering en pensioensparen.

ACCO DRUKT OP GERECYCLEERD PAPIER

Milieubewust blokken

Vanaf volgend academiejaar worden ACCO-cursussen gedrukt op gerecycleerd papier. Dit voorstel werd goedgekeurd op de jongste algemene vergadering (AV) van de Leuvense Overkoepelende KringOrganisatie (LOKO). De maatregel heeft wel een lichte prijsstijging tot gevolg.

Ken Lambeets

Op ACCO's Raad van Bestuur van 14 februari jongstleden legden studenten de vraag voor of het mogelijk was voortaan alle cursussen op milieuvriendelijk papier te drukken. Bond Beter Leefmilieu (BBL) zou voor de praktische uitwerking van de zaak zorgen, in wat zij het plan-Fenix noemen. BBL doet een oproep aan alle Leuvense kopieerzaken om te kopiëren op milieuvriendelijk papier dat aangeboden wordt aan dezelfde prijs als het papier waarmee tot nog toe gewerkt werd. Kopieerzaken die meestappen in het project, krijgen een label. De overstap naar gerecycleerd papier lijkt uiterst logisch.

VOORBEELDROL

Heel wat minder aannemelijk was het voorstel van LOKO om alle cursussen, die in ACCO verkrijgbaar zijn, op gerecycleerd papier te drukken. Addertje onder het gras is de hieraan verbonden prijsstijging: de papierprijs van ecologisch verantwoorde cursussen bedraagt 4,2 procent meer dan de papierprijs van de cursussen die vandaag gebruikt worden. ACCO was bereid om de boot te springen. Het moet niet gezegd dat zulk een project vele voordelen met zich meebrengt voor de boekengigant: door het project met een grote ecologische impact te steunen neemt ze haar maatschappelijke verantwoordelijkheid. Zo vervult ACCO een ware voorbeeldfunctie, waarmee ze in de media positief onthaald hoopt te worden.

Blijft er nog het feit van de prijsstijging. ACCO is bereid om 1,2 procent hiervan voor eigen rekening te nemen voor een periode van drie jaar. De overige drie procent moet onvermijdelijk uit de zak van de student komen. Binnen drie jaar stopt ACCO met het deels betalen van de prijsstijging aangezien er dan sowieso een prijsdaling voorzien was.

TOEGEVING

Het voorstel diende nog te worden goedgekeurd door de AV van LOKO. Concreet stelde men de vraag of de studenten voor een tijdsspanne van drie jaar akkoord zijn met een prijsverhoging van drie procent van de cursusprijs op voorwaarde dat de cursus op milieuvriendelijk papier gedrukt wordt. Er werd onderstreept dat de pluim voor dit project niet enkel naar BBL en ACCO gaat, maar voornamelijk naar de Leuvense studenten zelf, omdat zij hiertoe het initiatief genomen hebben. De overgrote meerderheid van de AV keurde het plan goed.

Papier hier

De huidige ACCO-cursussen worden gedrukt op *Océ yellow label paper*, TCF gebleekt, dus zonder chloor. Het grote probleem is dat de afkomst van de verse vezels waarvan gebruik gemaakt wordt, niet erg duidelijk en bijgevolg ecologisch niet verantwoord is.

Het voorstel van de Leuvense studenten en BBL is daarom te gaan werken met *Océ recycled extra white paper*, uiteraard eveneens TCF gebleekt. Hier wordt er dan gebruik gemaakt van gerecycleerde vezels, die het EU-label en het Nordic Swan label met zich meedragen.

Het papier ging al door onze handen en voelde zacht en eerlijk aan

BETALEN VOOR LOKALEN K.U.LEUVEN

"Gratisverhaal niet vol te houden"

Een beslissing van het Gemeenschappelijke Bureau (GeBu), het dagelijks bestuur van de K.U.Leuven, bepaalt dat vrije verenigingen erkend door de Leuvense Overkoepelende KringOrganisatie (LOKO) voortaan wél moeten betalen voor het gebruik van lokalen.

Ilse De Witte

De bedoeling van de erkenningsprocedure door LOKO dient precies om politieke of sociaal geëngageerde verenigingen, die activiteiten organiseren voor studente, op gelijke voet te plaatsen met de faculteitskringen. Aan dit gelijkheidsprincipe wordt nu geraakt. "De beslissing is tot stand gekomen in samenspraak met de studenten," aldus coördinator Studentenbeleid Martinus Buekers. De beslissing kwam namelijk tot stand in het Gemeenschappelijk Bureau, waarin ook de LOKO-voorzitter een zijte heeft. "Voor sommige verenigingen zal het even slikken zijn, maar de K.U.Leuven kan het gratisverhaal niet blijven brengen in een context van stijgende energiekosten," zegt Buekers. "Daarom wordt van een aantal verenigingen een vergoeding gevraagd voor de extra kosten die het gebruik van lokalen met zich meebrengt — onder andere energiekosten — in verhouding met de grootte van het lokaal, weliswaar met een plafond van vijftig euro per dag."

Dimitri Cools, secretaris van &OF, vroeg namens de vrije verenigingen

steun aan de Algemene Vergadering van LOKO om tegen de genomen beslissing in te gaan. "De argumentatie (*van het GeBu, red.*) houdt volgens ons geen steek omdat de verwarming in de lokalen vaak, eens ingeschakeld, niet meer uitgeschakeld wordt. De kostprijs van het aan- en uitschakelen ligt immers hoger dan die van het laten branden. Ook de kostprijs van de nachtbewaking is volgens ons een vals argument."

AFWACHTEN

De vrije verenigingen hebben het gevoel dat de impact van deze beslissing niet ten volle begrepen wordt. "De K.U. Leuven en LOKO zouden moeten beseffen dat vrije verenigingen een verrijking betekenen voor het studentenleven en dat ze de nodige steun verdienen," stelt Thomas Leys van Jong Spirit. "De organisatie van een debat is sowieso verlieslatend. Het is zo al moeilijk om geëngageerde studenten bij elkaar te krijgen. Een goede moderator kost steeds meer en nu moet er ook voor de aula's geld opgehoest worden. Daar waar faculteitskringen vaak winstgevende activiteiten organiseren, hebben wij daarentegen geen inkomsten." Toch voelen ze zich niet helemaal onbegrepen door de kringen. "Sommige kringen volgden de argumentatie van de K.U.Leuven volledig, andere keerden zich principieel tegen het vragen van een vergoeding voor de huur van lokalen aan een vrije vereniging," luidt het bij monde van Stefanie Verberdt van de Actief Linkse Studenten. Voorlopig nemen de vrije ve-

renigingen een afwachtende houding aan. Een aantal vrije verenigingen, die geregeld lokalen van de K.U. Leuven reserveren, zouden in slechte financiële papieren kunnen terechtkomen. Ze hopen dat LOKO hun zaak bepleiten zal bij de bevoegde organen, en ze willen eerst de steun van de AV van LOKO alvorens zelf concrete acties te plannen.

MISBRUIK

De verenigingen betreuren de onduidelijke en dubbelzinnige communicatie van de universiteit. Verschillende motiveringen voor de beslissing van het GeBu evenals geruchten over mogelijke vrijstellingen doen de ronde. Zo zou er misbruik gemaakt zijn van lokalen, maar de universiteit ontkent formeel dat het zou gaan om het 'bestrafen' van misbruik. Professor Buekers geeft duidelijk aan dat alle politieke en sociale verenigingen zullen moeten betalen. "Enkel culturele verenigingen erkend door de Commissie Cultuur kunnen nog in aanmerking komen voor gratis gebruik van lokalen. En in de nabije toekomst zal er een aangepaste lijst op het net gepubliceerd worden." Ondertussen vragen de verenigingen zich af of ze aan het eind van de maand een factuur in de bus zullen krijgen, want bij de dienst Lokalenreservering kan men hen niet van antwoord dienen.

BISSCHOP LÉONARD SLAAT IN HET ROND

Thuis in het hol van de leeuw

Afgelopen donderdag was de bisschop van Namen, André-Mutien Léonard, te gast op een gespreksavond rond het thema 'De katholieke identiteit van een universiteit'. Bisschop Léonards conservatieve visie op de grenzen van het wetenschappelijk onderzoek waart als een spook door de geledingen van de katholieke zuil, zeker nu zijn naam steeds vaker opduikt in de *shortlist* voor de opvolging van kardinaal Danneels in 2008.

Joos Roets

De zaal had zich gevuld met een bescheiden en eerder homogeen publiek van hoofdzakelijk studenten Godgeleerdheid, Kerkelijk Recht en allerhande clerici. Opvallende afwezigen waren de decaan van de Theologische faculteit Mathijs Lamberigts en rector Marc Vervenne — een signaal aan Rome? Toen in september 2006 uitkwam dat bisschop Léonard een geheim rapport had besteld over het stamcelonderzoek aan de UCL, hekelde decaan Lamberigts publiekelijk de disloyale houding van de Naamse bisschop. Een week later ging ook rector Vervenne in de aanval. In zijn speech bij de opening van het academiejaar, verdedigde hij het recht van de wetenschap om te dwalen, tegen een overdreven dogmatische stugheid. Hoewel ze onuitsproken bleven, hingen deze gedachten ook tijdens de gespreksavond in de lucht.

Bisschop Léonard voelde zich duidelijk thuis in het 'hol van de leeuw'. Met veel elan schetste hij in het volgende anderhalf uur een beeld van het 'hoe' en het 'waarom' van de katholieke identiteit van de universiteit. Als beginpunt nam Bisschop Léonard de vraag of een universiteit wel überhaupt 'katholiek' kan zijn. Uiteraard bedoeld als retorische vraag. Oorspronkelijk gaat 'katholiek' terug op het Griekse woord 'katolikós', wat algemeen, of breder: universeel, betekent. Strikt taalkundig zou de betekenis van het begrip 'katholieke universiteit' neerkomen op een tautologie. Aangezien elke universiteit zich erop beroept gericht te zijn op het universele, dient de wáre katholieke universiteit iets daaraan toe te voegen, namelijk een gerichtheid op wat Hegel het 'concrete universele' noemt — een concept dat volgens Bisschop Léonard enkel kan worden ingevuld met de figuur van Jezus Christus. Geen enkel instituut kan zich christelijk — laat staan katholiek — noemen zonder Jezus Christus centraal te stellen in zijn waardenschema, aldus de Naamse bisschop. Het is onmogelijk om wérkelijk de christelijke waarden te huldigen zonder ooit de naam van Christus aan te halen. Door hun identificatie met Christus, en door hun koppeling aan een geloof in zijn verlossing, vallen de zogenoemde christelijke waarden

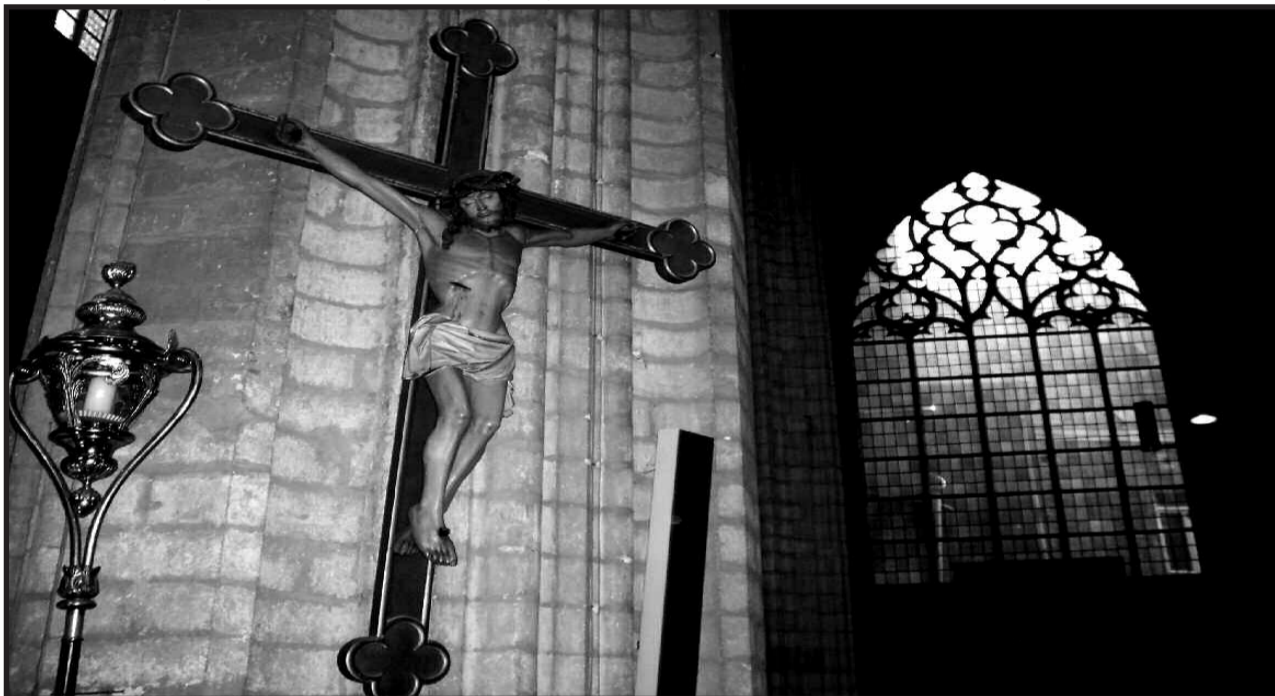
allerminst samen met de abstracte — en daarom slechts relatieve — waarden van de Verlichting. Léonard staaft zijn betoeg hierbij met een visionair toekomstverhaal van de Russisch-Orthodoxe filosoof Vladimir Solovyev over de antichrist.

Elke katholieke universiteit moet volgens de Naamse bisschop daarom de kans geven aan haar studenten om Christus in alle vrijheid te ontmoeten; meer concreet door het inrichten van een universitaire pastoraal, het ondersteunen van christelijke studentenverenigingen en het aanbieden van godsdiensten over de redenen om te geloven. Bovendien moeten de onderzoekers hun wetenschappelijke keuzes richten naar een in Jezus Christus gefundeerde ethiek. De waardigheid van de mens als 'eenheid van geest en vlees' brengt voor de katholieke universiteit een bijzondere verantwoordelijkheid met zich mee.

Bisschop Léonard kwam hierbij tot de praktische — en strenge — kern van zijn betoeg, namelijk de opsomming van een hele reeks plichten van de academische gemeenschap. Het was opvallend hoe de bisschop trachtte deze plichten eerder als 'opdrachten' dan als 'verbodsbepalingen' te formuleren. De faculteit Wijsbegeerte moet schitteren in de metafysica, de

faculteit Theologie moet het kerkelijk leergezag eerbiedigen, de faculteit Rechten moet pleiten tegen de privatisering van het Recht en de faculteit Wetenschappen mag niet vergeten dat er naast een 'hoe'- ook een 'waarom'-vraag bestaat. Vooral de activiteiten van de Biomedische Wetenschappen zijn problematisch, omdat een katholieke universiteit eerbied heeft voor de koppeling tussen liefde, seksualiteit en procreatie, eerbied voor de embryo en voor de waardigheid van het menselijk sterven. Chemische — in tegenstelling tot natuurlijke — geboorteregeling en het onderzoek naar embryonale stamcellen hoort alvast niet thuis in deze context.

De vragenronde die volgde op het betoeg van bisschop Léonard focuste zich, logisch en voorspelbaar, op de grenzen en de principiële grenzeloosheid van academische vrijheid. Slechts één keer leek Bisschop Léonard het antwoord schuldig te blijven. Namelijk op de vraag hoe men de Christelijke pastorale liefde kan verzoenen met het harde leergezag van de kerk. Léonard hield op met een citaat van de Heilige Thomas Morus: "Beter een maatschappij van duivels geregeld door het Recht, dan een maatschappij van Engelen in totale anarchie."

(foto Nele Van Doninck)

Kort • Kort • Kort • Kort • Kort • Kort • Kort • Kort • Kort • Kort • Kort

Examens na verkiezingen?

Dat de federale verkiezingen op 10 juni zullen doorgaan, een dag voor het officiële begin van de examenreeks, heeft de laatste week heel wat inkt doen vloeien. Zowel de Vlaamse Vereniging van Studenten als de Leuvense Overkoepelende KringOrganisatie (LOKO) hadden enkele weken geleden al in een persbericht hun ongenoegen laten blijken over de datum. Enerzijds zouden de examens kunnen lijden onder de verkiezingen, in een tijd "waarin elke minuut telt voor de student", en anderzijds zouden de democratische rechten van de student worden ondergraven doordat hij de politieke actualiteit niet meer naar behoren zou kunnen volgen. Een volmachtprocedure is mogelijk, maar omslachtig en volgens VVS geen volwaardige manier om te gaan stemmen. Bovendien bevordert de keuze voor de datum niet meteen de politieke participatie van de studenten. Met andere woorden: ze zullen wel een keer meer nadenken vooraleer op een lijst te gaan staan.

Minister van Binnenlandse Zaken Patrick Dewael verstuurdte vorige week dan een rondzendbrief naar de burgemeesters om te vragen geen studenten op te vorderen als bijzitters of tellers. Dat is al één zorg minder, maar die maatregel volstaat niet volgens de studentenverenigingen. Ondertussen had de Waalse minister Marie-Dominique Simonet, die bevoegd is voor het Franstalige hoger onderwijs, haar universiteiten en hogescholen al gevraagd geen examens af te nemen op 11 juni. Simonet's Vlaamse tegenhanger Vandembroucke deed dat niet: hij wil die beslissing overlaten aan de individuele instellingen. De Vlaamse studenten bleven dus nog even in

het ongewisse.

Voor de Leuvense studenten kwam er echter steun uit onverwachte hoek: Stijn Bex, volksvertegenwoordiger en Leuvense gemeenteraadslid van Spirit, vroeg in een brief aan de Leuvense hoger-onderwijsinstellingen geen examens te houden na de verkiezingen. Onderwijscoördinator van de K.U.Leuven Ludo Melis reageerde positief maar voorzichtig: indien mogelijk zullen de studenten op 11 juni geen examens voorgeschoteld krijgen, maar "we moeten een evenwicht nastreven tussen een goede examenspreiding en het feit dat er verkiezingen gehouden worden," zo stelt Melis.

Dat de onderwijscoördinator daarmee de noden van de student goed aanvoelt, bleek op de laatste Algemene Vergadering van LOKO, waar niet alle kringen even enthousiast bleken te zijn over de vraag om geen examens te organiseren. Vooral de (bio)ingenieurs waren niet onverdeeld voor een dagje minder voor examenspreiding. Het ietwat nuancerende antwoord van de LOKO-voorzitter luidde dat de kwestie waarschijnlijk per faculteit zal worden bekeken en er dus geenszins een verbod heerst om die tweede maandag van juni examens te houden.

Professor emeritus gaat vreemd

Professor emeritus van de K.U.Leuven Alfons Vansteenwegen nam vorige week de prestigieuze seksuologieprijs Van Emde Boas-Van Ussel in ontvangst. Hij is de eerste Vlaming die deze door en door Nederlandse prijs wint. De oud-professor van Goede Levens wordt door zij die daar het fijne van weten wel eens de 'peetvader van de Vlaamse seksuologie' genoemd. Van zijn hand ver-

schenen verscheidene populaire publicaties, waaronder *Liefde vraagt tijd*, *Liefde na verschil* en het reeds naar vele talen vertaalde *Liefde is een werkwoord*.

Bij de uitreiking van de prijs deed professor Vansteenwegen de oproep "vreemd te gaan met je geliefde" en brak hij een lans voor verschil en verleiding in een relatie. Van mevrouw Vansteenwegen werd geen reactie opgetekend.

Gebakkelei over onderzoek

Het blijft opiniestukken en lezersbrieven regenen over het onderzoeksbeleid van zowel de universiteiten als (vooral) de Vlaamse Overheid. Minister Fientje Moerman, onder meer bevoegd voor wetenschap en innovatie, houdt dezer dagen een 'Herzentoer' (zie ook *Veto 14*) langs de Vlaamse universiteiten en hogescholen.

Enkele professoren en onderzoekers bekritiseerden Moerman onder andere voor haar uitspraken in *De Standaard* dat ze met haar geld bestemd voor onderzoek blijft zitten omdat "de brains zeldzaam zijn". Er zijn wel degelijk ideeën en werkwillige onderzoekers genoeg, betoogt de Leuvense postdoctoraal onderzoeker Stefaan Cottenier, "maar niet van het soort de overheid wil." Cottenier verwijt de verschillende subsidie-instanties te veel de nadruk te willen leggen op toegepast onderzoek — dat vaak snel economisch rendabel kan worden — en het fundamenteel onderzoek achterstelt.

Minister Moerman zag zich genoodzaakt zich te verdedigen: in een opiniestuk wil ze enkele misvattingen over onderzoek uit de wereld helpen, onder andere dat de overheid geen belang zou hechten aan

fundamenteel onderzoek. Ook pareerde ze de veelgehoorde klacht dat het door het op publicaties gerichte financieringsbeleid voor onderzoekers *publish or perish* is geworden, wat volgens de criticasters vaak inhoudt dat men noodgedwongen meer aandacht gaat besteden aan publicaties dan aan het onderzoek zelf. "Wie met belastinggeld aan onderzoek doet," zegt Moerman echter, "moet de resultaten van dat onderzoek publiek maken."

Geneeskundestudenten blijven klagen

Niet enkel ijveren de Vlaamse studenten geneeskunde voor een beter sociaal statuut als huisarts in opleiding, ze willen hun basisopleiding ook van zeven jaar terugbrengen naar zes. Ze voelen zich vooral achtergesteld ten opzichte van andere Europese landen, waar de opleiding overal slechts zes jaar duurt. Die buitenlandse studenten kunnen in België dus al een jaar vroeger een vervolgoopleiding aanvatten dan de Belgische studenten zelf. De studenten van de vier grootste Vlaamse universiteiten, die gezamenlijk een persbericht verstuurdten, voelen zich gesterkt door een arrest van de Raad van State dat de "ongelijkheid tussen toekomstige huisartsen en specialisten onaanvaardbaar is". Het is immers zo dat huisartsen reeds in hun zevende jaar kunnen beginnen met hun aanvullende opleiding, terwijl specialisten in spe een jaartje langer moeten wachten. Met het arrest zien de geneeskundestudenten de ideale gelegenheid om "de duur van de geneeskundeopleiding aan te passen aan de Europese richtlijn en de realiteit van de huidige maatschappij."

(sh)

VAN 'T VAT (2): IN DE TOEWIP

Winnaar Euromillions uit de anonimiteit!

De volkssport heeft haar beste tijd gehad. Het struifvogelspel en het struifwerpen waren ooit razend populair in deze regio. Momenteel kan alleen nog wipschieten op bijval rekenen. Toch blijft een staande, overdekte wip in het centrum van Leuven uniek. De grote Veto-kroegentocht bracht ons deze week naar *In de Toewip*.

Robin Broos

Geen massale opkomst, op deze woensdagavond. Op twee bankjes — alsof het twee coupés van een treinwagon zijn — zitten twee klanten cola te slurpen. Of ze ruzie hebben, vraagt de vrouw achter de toog. Er komt geen waterdicht antwoord,

maar dat heeft allicht te maken met de televisie die voor hen aanstaat. De kleuren op het scherm hebben iets Oost-Duits, of zou de wedstrijd Barcelona-Liverpool echt op purper gras gespeeld worden? We besluiten ons terug te trekken in een eigen coupé.

In de Toewip heeft — net als haar soortgenoten in het genre volkscafés — geen opvallend interieur. Toch zijn er enkele bijzonderheden op te merken. Onder de biljardtafel zit een groot gat in de vloer. Op de toog staat een nootjesautomaat. De vijftig cent houdt ons niet tegen, maar de combinatie met koffie lijkt niet optimaal. We besluiten ons kapitaal te investeren in iets veel beters: de flipperkast. Pas nadat twee euro in de gleuf verdwijnt, blijkt dit ding een veredelde gokmachine te zijn. Wanneer we onze inzet weten te verdubbelen, zegt ons verstand: “incasseren!” Deze optie blijkt niet actief. Tot vervelens toe spelen we onze centen op. “Als je geld wil verdienen, speel je beter op Euromillions,” verklaart een stamgast. Op de vraag of hij misschien de winnaar van 100 miljoen euro was, knikt hij heftig ja. “Allez, ik zal er ene van betalen!”

PLAKBOEL

Terwijl we barvrouw Miranda erbij halen, doet ‘den Dirk’ een ijdele poging één van de *Van 't Vat*-onderzoeksleden te versieren. Hij geeft evenwel meteen toe dat zijn leeftijd voor haar geen goede deal is. Maar Dirk is een man met werk, dus laten we hem zijn gang gaan. Miranda is samen met haar zus Mireille vaste tapster van het café. Hun vader Polle kocht de zaak in 1970. “Vandaag is het rustig, maar wanneer er schietoefeningen gehouden worden, komt er tot 80 man.” In de winter is dat twee avonden in de week. In de zomer is het warm genoeg om het wipschieten in openlucht te beoefenen. De voetbalwedstrijd is inmiddels afgelopen, dus wil klant Erik wel een demonstratie geven.

De staande, overdekte wip (de wip die ‘toe’ is), staat in de 27 meter hoge toren achteraan in het café. Om daar te geraken moet je een zaaltje door. De opstelling van de tafels en de plakende vloer verraden meteen haar functie: cantussen. Miran-

(foto's Nele Van Doninck)

da excuseert zich voor de plakboel, maar beklemtoont dat ze nooit last heeft met de studentenverenigingen die hier komen. “We laten de presessen ook telkens een papier tekenen waarop staat dat er geen lawaaioverlast mag zijn, ook niet op straat.” Het verloop van het kruisboogschieten is heel eenvoudig. Met een hand- of catrolboog vuur je een pijl de hoogte in. Je schuilt onder het daarvoor bestemde afdak. Valt er vervolgens naast je pijl ook een pluimpje uit de hemel, krijg je punten.

In de *Toewip* neemt haar sociale rol bijzonder ernstig. Naast gezamenlijk Lottospelen kan men hier ook sparen. “De mensen geven wekelijks een bepaald bedrag, dat ze in de periode van Leuven kermis terugkrijgen.” Een volksevenement dat vast gesmaakt wordt. “Gelukkig komen ze dan ook een pintje meer drinken.”

Steekkaart

Lokatie: Diestsestraat 182

Pint: Stella van 't vat, 1,4 euro

Koffie: met twee suikertjes, melk en speculoos, 1,6 euro

Bijzonder op de kaart: Totentrekker, gebrouwen door een klant

Dresscode: Arbeiders *after work*

VETO'S VISITATIECOMMISSIE (14): CRIMINALITEITSVORMEN EN MISDRIJVEN

Quizmaster voor de aula

Is er een vak dat meer tot de verbeelding spreekt dan deze les criminologie, die de schijn geeft de student op te leiden in de kunst der misdrijven? Wij wilden onze scherpe kantjes bijshaven en trokken dinsdagnamiddag naar de Tiensestraat in de hoop als volwaardig maffiosi naar huis terug te keren.

Eline Vanuytrecht

Na een zoektocht in het labyrint dat college De Valk is voor wie niet tot het selecte clubje studenten criminologie behoort, vinden we een kleine aula waar professor Hutsebaud zijn studenten al staat op te wachten. Hij is ijverig bezig zijn laptop aan te sluiten op de beschikbare apparatuur. Wij hopen stiekem op spectaculaire beelden. De al aanwezige studenten tonen zich minder opgewonden over wat er op til is en keuvelen rustig verder. Groepjes studenten druppelen binnen. Er wordt ongenereerd over tafels en banken gekropen om een plekje te vinden vanwaar de les goed te volgen is. Wordt de les even spannend als haar titel doet vermoeden?

Professor Hutsebaud steekt netjes op tijd van wal. De aula zwijgt meteen. Wij wanen ons in de Canvascrack. Niet zozeer omwille van de moeilijke vragen die op ons afgevuurd worden, of de tijd die te snel wegtikt. Wel omdat we ons niet van de gedachte kunnen ontdoen dat professor Hutsebaud ofwel de recht-

streekse broer moet zijn van Herman Van Molle, ofwel zijn neef via moeders kant. We gokken op het tweede gelet op Hermans familienaam.

NAAKTE MANNEN

Intussen is de aula op de hoogte gebracht van het onderwerp van vandaag: misdrijven tegen de orde der familie en tegen de openbare zede. Klinkt oud en stijf, volledig in overeenstemming met de slides die verschijnen op het scherm vooraan. Die laten ons verstaan dat we onze verbeelding zullen moeten gebruiken als we spannende beelden willen naast droge tekst. De professor goochelt met termen als bederf van jeugd, vruchtafdrijving, afkalving en seksueel zelfbeschikkingsrecht. Wij raken al gauw het noorden kwijt als ook nog blijkt dat een noodtoestand *vanzelfsprekend* iets compleet anders is dan een noodsituatie. In de aula wordt druk gepend, geen woord wordt er gezegd. Enkel de voorste rijen grinniken beleefd als er door de prof een mopje wordt gemaakt over Claus en drie naakte mannen op het toneel. Openbare schennis van de goede zede, heet dat. Wij kunnen de pogingen om de les luchtiger te maken wel smaken. Spijgt dat professor Hutsebaud hier niet wat dieper op ingaat, maar de artikelen der wetboeken schijnen te roepen.

Na een half uur vol definities en bepalingen, haalt de prof met de woorden “hier-voor heb ik nog tot diep in de nacht gesurft”

een eindeloze reeks van cijfers boven over abortus in België. Uiteraard niet te kennen, vermeldt hij nog, wat voor vele studenten een sein is om de cijfers betekenisloos over zich heen te laten rollen en een mentale pauze te nemen. Wij kunnen niet ontkennen dat we hen hier graag in volgen en laten de tijd zijn werk doen. Even later kijkt de professor heimelijk op zijn horloge. Heeft ook hij zin in een onderbreking? Vijf minuten later blijkt van wel.

Na netjes tien minuten rust wil professor Hutsebaud graag terug beginnen. Dat is buiten zijn studenten gerekend, die hoorbaar nood hebben aan meer pauze. De voorste rijen zwijgen als de man vooraan zijn stem verheft, maar het geroezemoes op de achterste rijen zal voor het einde van de les niet meer wegsterven. Tijdens het tweede deel van het college is de sfeer gemoedelijker. De professor doceert minder en probeert zijn publiek te betrekken bij de les door vragen te stellen. Wanneer de klas het antwoord schuldig blijft, is hij niet ontmoedigd. Ach, hij wist het zelf ook niet, bekend hij, hoewel hij meteen daarna het antwoord prijsgeeft. Dit moet een geslepen juristenteknik zijn.

BRUSSELMANS

Van vruchtafdrijving, wat wij ondertussen verstaan als abortus, gaat het naar aanranding van de eerbaarheid. De wetgever heeft hiervoor geen definitie, leren wij, zodat

wie de rug van een onbekende vrouw streelt of iemand ongevraagd een stevige tong à la Brusselmans wil draaien — en wij citeren enkel professor Hutsebaud — in bepaalde gevallen vervolgd kan worden voor aanranding. Beetje preuts, stemt de aula unaniem. Dat vindt de man vooraan ook, en hij voegt er aan toe dat seksueel getinte misdrijven nog steeds velen onnodig zenuwachtig maakt. De aula concentreert zich veelbetekend op haar blad.

Voor de les een kwartier voor tijd wordt afgesloten, volgen nog enkele anekdotes over verwisseling en onderschuiving van baby's die professor Hutsebaud zelf allen even grappig vindt. Wij wandelen fluitend naar buiten, vergenoegd over het feit dat deze les in criminaliteit en misdrijven toch iets spectaculairs aan het licht heeft gebracht: baby Van Molle werd ooit door vader Hutsebaud net iets knapper bevonden dan zijn eigen zoon en vakkundig verwisseld.

Steekkaart

Prof: F. Hutsebaud

Wie: studenten criminologie 2de Bachelor

Waar: DV3 01.07

Wanneer: dinsdag 14u-16u

Pauze: 10 min

STUDENT BEPAALT
BELGISCHE
VOETBALKALENDERToppers
mogen niet te
vroeg vallen

Het is niet iedereen gegeven een thesis met maatschappelijke weerslag te realiseren. Dries Goossens slaagde erin, in samenwerking met Frits Spieksma en Sylvie Demasure, een programma te creëren dat de voetbalkalender op automatische wijze samenstelt. Koning voetbal danst voortaan naar de pijpen van een Leuvens student.

Wouter Decoster

Dries Goossens: «Het idee begon tien jaar geleden te rijpen. Ik stelde me ernstige vragen bij het feit dat de wedstrijdtabel nog met de hand vastgelegd werd door Robert Sterckx, secretaris-generaal van de voetbalbond. Toen dacht ik al dat het beter zou kunnen en moeten.»

Veto: Was toen aan de bedoeling dat het programma ook echt in de Belgische voetbalcompetitie in gebruik zou genomen worden?

Dries: «Oorspronkelijk was het enkel de bedoeling aan te tonen dat het vastleggen van wedstrijd-data beter kon. Het was Sylvie die naar de voetbalbond stapte om te melden waar we mee bezig waren. België was het enige land dat nog geen wiskundige model in gebruik had. Dankzij ons werk heeft toch ietwat modernisering ingang gevonden in onze amateuristische voetbalbond.»

Veto: In welke opzichten is het systeem een verbetering?

Dries: «De kalender zorgde vroeger vaak voor beschuldigingen over belangenvermenging en vriendsjespolitiek. Voor ons systeem in voege trad kon daarvan inderdaad sprake zijn. Er zijn immers zes clubs lid van de kalendercommissie, voorgezeten door de secretaris van Charleroi Hendrickx. Club Brugge, dat overigens zelf in de commissie zit, kloeg er bijvoorbeeld over dat het na een Europese wedstrijd haast elk jaar naar Charleroi moest. Nu kan er niet meer getwijfeld worden welke wedstrijd wanneer gepland wordt en waarom.»

TOPMATCHEN

Veto: Hoe werkt het systeem precies?

Dries: «Eenvoudig uitgelegd: er wordt gebruik gemaakt van een prioriteitensysteem. De wensen van politie en overheid zijn uiteraard de belangrijkste. Helemaal onderaan staan de puur commerciële of sportieve wensen, zoals het seizoen beginnen met een thuiswedstrijd. We voeren al die gegevens in en komen zo via een berekening tot het best mogelijke resultaat. Het maken van het model zelf nam ongeveer een maand in beslag. Na een drietal uur heeft de computer de gegevens al verwerkt. De input zelf hebben we een keer of zes veranderd, naargelang de prioriteiten.»

Veto: Zijn er veel absurde zaken waarmee men rekening moet houden?

Dries: «Er zijn in ieder geval veel zaken die vanzelfsprekend lijken. Zo hadden we er in het eerste model bijvoorbeeld geen rekening mee gehouden dat er niet te veel topmatches in het begin van het seizoen mochten vallen. Ook moest er opgelet worden dat toppers niet te vroeg of te laat in het seizoen vallen en ga zo maar door. Het was ook een leerproces voor de voetbalbond zelf.»

Veto: Wat staat er verder nog op stapel?

«Ik ben binnenkort uitgenodigd op een congres, waar ik hopelijk weer nieuwe contacten kan leggen. Verder heb ik de toelating gekregen om postdoctorale studies te doen. Ik ga me toeleggen op sportplanning. Wat er daarna komt, zie ik dan wel weer.»

BOOMPJE (15): PROFESSOR VAN WOLPUTTE

Synthesizers en een olievat

Dat het universitaire personeel naast het academische leven ook een ander leven heeft, kunnen we alleen maar hopen. Wekelijks zoeken we een exemplaar op en bestoken we hem of haar met de simpele vraag: "Kan u een boompje opzetten over uw favoriete boek, film of plaat?" Deze week gingen we langs bij Professor Steven Van Wolputte, sociaal en cultureel antropoloog aan het Centrum voor Afrika-onderzoek.

Joos Roets

Steven Van Wolputte: «Wat me vooral is bijgebleven, is de Afrikaanse muziek die ik heb leren kennen tijdens mijn veldwerk in Namibië. Vooral de muziek van *The Soul Brothers*, een Zuid-Afrikaanse *jive*-groep, en van de *Bullet Concert Group* vind ik bijzonder goed. Wat veel van die muziek gemeen heeft, is dat ze als 'cross over' tussen traditionele Afrikaanse muziek, Afrikaanse rap, gospel en westerse muziek allerlei instrumenten combineert. Een Hammond H3 orgel samen met een duimharp en een olievat? Geen probleem. Het fascineert me hoe mensen uit allerlei tradities en culturen een mooie en originele mengelmoes brouwen.»

«De meer traditionele Noord-Namibische muziek bestaat uit gezangen die worden begeleid door handengeklap. Ze gaan over vrouwen, hekserij, verhalenvertellers en koeien. Vee hoeden speelt er immers nog een centrale rol in het dagelijkse leven. De moderne dansmuziek snijdt ook actuelere thema's aan. De muzikanten werken er met beperkte middelen — vaak niet meer dan a capella gezang op de eenvoudige voorgeprogrammeerde beat van een synthesizer — maar de songs staan er en zijn echt 'af'. De muziek wordt bovendien doorgaans in eigen beheer uitgegeven: gewoon cd's met een sticker op, gekopieerd met de computer.»

ANIMATIEFILM

«Rockmuziek hoor je weinig in Namibië. Jongeren dansen hoofdzakelijk op de plaatselijke muziek, die overal vanuit de bars naar buiten schalt. Omdat de westerse toeristen gesteld zijn op hun rust, kan dit tot spanningen leiden. Zo herinner ik me een conflict tussen de eigenaars van respectievelijk een *luxelodge* en het aanpalende danscafé. Dat de ene eigenaar een verzetsheld was en de andere de voormalige bevelhebber van een terreureenheid, hielp natuurlijk niet aan de situatie.»

«Het meeste dat ik lees is beroepsgebonden. Ik probeer af en toe wel eens een roman te lezen; liefst iets uit Zuid-Afrika, van Coetzee, of boeken die over Namibië gaan. Het probleem is dat ik ook bij romans de neiging heb om automatisch op zoek te gaan naar de essentie en dat ik altijd aanvang met de korte samenvatting. Een dergelijke wetenschappelijke reflex is natuurlijk niet ideaal voor het lezen van ontspanningsliteratuur. Films vallen helemaal uit de boot. Ik kijk eigenlijk heel weinig naar films. De laatste film die ik gezien heb, was de animatiefilm *Happy Feet*. Ik heb een jong gezin en als we naar de bioscoop gaan, is het met de kinderen, en dan heb ik natuurlijk niet veel te kiezen.»

Born to Jive van *The Soul Brothers* werd uitgegeven door het Afrikaanse label *Earthworks* in 1997. *Bullet Concert Group* van de gelijknamige band werd in 2006 in Namibië uitgegeven onder eigen beheer

(foto Robin Broos)

ARCHEOLOGIESTUDENTEN STELLEN
VONDSTEN BOERENKRIJG TEN TOON

Voor outer en heerd!

Doorheen de geschiedenis zijn er vaak conflicten geweest tussen Vlaanderen en Frankrijk. Het meest bekende is natuurlijk de Gulden-sporenslag, maar voor hun jaarlijkse tentoonstelling hebben de archeologiestudenten van Alfa deze keer gekozen voor een iets minder bekend conflict: de Boerenkrijg.

Roel Moeurs

De Boerenkrijg is de volksopstand in onze contreien op het einde van de achttiende eeuw. Het Franse revolutionaire bewind dat op dat ogenblik het Belgische grondgebied overheerste, was onpopulair geworden door haar antiklerikaal bewind en de hoge belastingen. Toen in september 1789 de Fransen een algemene legerdienstplicht invoerden was het hek van de dam. De volgende maanden werd een guerrilla-oorlog tegen de Franse bezetter gevoerd die uitmondde in een veldslag bij Hasselt waar het verzet de kop werd ingedrukt.

De tentoonstelling van Alfa, die nog tot 24 maart in de Centrale Bibliotheek op het Ladeuzeplein te bezichtigen is, probeert de bezoeker een beeld te verschaffen van deze troebele periode uit de vaderlandse geschiedenis. De bezoeker moet geen grote kunstschaten verwachten, maar de studenten zijn erin geslaagd om een mooie collectie archeologische vondsten bij elkaar te plaatsen die niet enkel de militaire historici zal kunnen bekoren door de prachtige verzameling aan contempo-

raine zwaarden en geweren, maar die simpelweg iedereen die de moeite neemt de zaal binnen te stappen iets interessants voorschotelt.

Zo besteedt de expositie ook aandacht aan de staatkundige indeling van het Franse Rijk en aan het dagelijks leven van de Vlaming. Eigenlijk wordt er zelfs iets meer plaats gebruikt voor het 'boer'-gedeelte dan voor het krijsaspect. Een grote collectie landbouwwerktuigen en dagdagelijkse voorwerpen is bedoeld om hierin inzicht te verwerven. Ook zeer mooie ambachtelijke artefacten krijgen een welverdiende plaats. Beschilderde borden en kruiken vormen een mooie aanvulling bij het ganse verhaal.

CONSCIENCE

Vaak wordt verkeerdelijk aangenomen dat zulke tentoonstellingen enkel interessant zijn voor de geïnteresseerden met een achtergrondkennis van het subject ter discussie, maar dat is niet zo. De informatieborden die doorheen de tentoonstelling omhoog hangen zijn zeer duidelijk en vooral kritisch in het scheppen van een achtergrondverhaal. Zo zijn er borden die wijzen op het verkeerde (romantische) beeld dat onder andere door Conscience gecreëerd werd. Ook wijst de tentoonstelling op het feit dat de Boerenkrijg eigenlijk meer een zaak was van ambachtslieden dan van boeren en ook meer een Belgische dan een puur Vlaamse aangelegenheid was.

Alhoewel de informatieborden goed uitgewerkt zijn, bevatten ze ook het enige nadeel dat aan de tentoonstelling te vinden is. Zo hangen de kleine bordjes bij de werktuigen te ver weg en zullen taalpuristen verscheidene malen schrikken bij het lezen van de grote informatieborden waar gebruik wordt gemaakt van zeer bedenkelijke splitsingsregels. Al bij al is de tentoonstelling zeker de moeite waard, zeker vanwege de zeer studentvriendelijke toegangsprijs van 0,0 euro.

De tentoonstelling Voor outer en heerd! is nog tot 24 maart te bezichtigen in tentoonstellingszaal van de Centrale Bibliotheek.

Voor de Fransen kwam de boerenkrijg niet echt als een verrassing...

KRING INTERNATIONALE BETREKKINGEN WERPT LICHT OP GENOCIDE IN TSJETSJENIË

“Er komt een tsunami van veroordelingen”

Vorige week organiseerde de Vereniging Tsjetsjeense Gemeenschap, Pax Christi Vlaanderen en de Kring Internationale Betrekkingen een vertoning van ‘Coca, de duif van Tsjetsjenië — Europa in ontkenning van een oorlog’, Deze documentaire over het ondergrondse verzet in Tsjetsjenië toont hoe het verzet honderden videotapes verzamelt, zodat de slachtoffers nooit vergeten worden.

Gertie De Fraeye

Beelden van massagraven die toegegooid worden, dode kinderen en straatgevechten zijn misselijkmakende voorbeelden van bewijsmateriaal. Zo ook een hoop lichamen, met daaronder toekijkende soldaten, nog met de wapens in hun handen.

Veel activisten die in de documentaire aan bod komen, zijn ondertussen spoorloos verdwenen of vermoord. Anna Politkovskaya is de opvallendste onder hen. Zij was een bekende Russische journaliste die de wansmakelijke praktijken van beide zijden in de oorlog aan het licht bracht. Ze vertelt in de film, twee jaar geleden opgenomen, dat het een mirakel is dat ze nog leeft. In oktober werd ze bij haar appartement in Moskou vermoord. Ook de Tsjetsjeense mensenrechtenactiviste ‘Coca’ die doorheen de film gevolgd wordt, Zainap Gaschajewa, zegt niet bang te zijn voor de dood. En je ziet aan haar ogen dat ze dat meent. Iemand die al die jaren de lichamen filmt en getuigen interviewt, kan moeilijk anders dan de dood een aanvaardbare plaats te geven in haar leven.

KANSLOOS

Na de voorstelling gaven K.U.Leuven professor Katelijne Malfliet en Rusland-specialist Egbert Wesselink duiding over de huidige situatie. Rusland is volgens Wesselink na de vernedering van de val van het communisme opnieuw op zoek naar een identiteit. Tsjetsjenië krijgt daarom de rol van zwart schaap toegewezen, om de eigen Russische bevolking te verenigen.

Wesselink spant zich in voor het *Chechnya Justice Project*, dat al 110 rechtszaken heeft ingediend bij het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. De vijf beëindigde zaken kregen allen een positieve uitspraak. “We zullen alle zaken winnen, de Russische overheid is kansloos. Er komt een tsunami van veroordelingen aan.” Dit zijn niet enkel individuele overwinningen, ze hebben ook een herstellend effect op de Tsjetsjeense samenleving. Op langere termijn hebben ze hopelijk ook een preventief effect.

Deze documentaire uit 2005 is van de hand van Eric Bergkraut, een Zwitserse cineast. Op 12 februari kreeg de film de Human Rights Movie Award van Cinema for Peace. Anna Politkovskaya, A Dirty War, a Russian reporter in Chechnya, Londen, 2004.

De Tsjetsjeense oorlogen

De eerste Tsjetsjeense oorlog woedde vanaf 1994. Na de onafhankelijkheidsverklaring van Tsjetsjenië viel Rusland het gebied binnen. Tsjetsjenië werd in puin gelegd, en duizenden soldaten, verzetsstrijders en vooral burgers kwamen om. Twee jaar later werd er vrede gesloten, waarbij Tsjetsjenië *de facto* onafhankelijkheid verkreeg.

In 1999 startte de tweede Tsjetsjeense oorlog, die nog steeds voortduurt. Tsjetsjeense extremisten pleegden toen aanslagen in Moskou met veel burgerslachtoffers. In 2002 werd het publiek van een theater in Moskou gegijzeld, twee jaar later vond het gijzeldrama van de school in Beslan plaats.

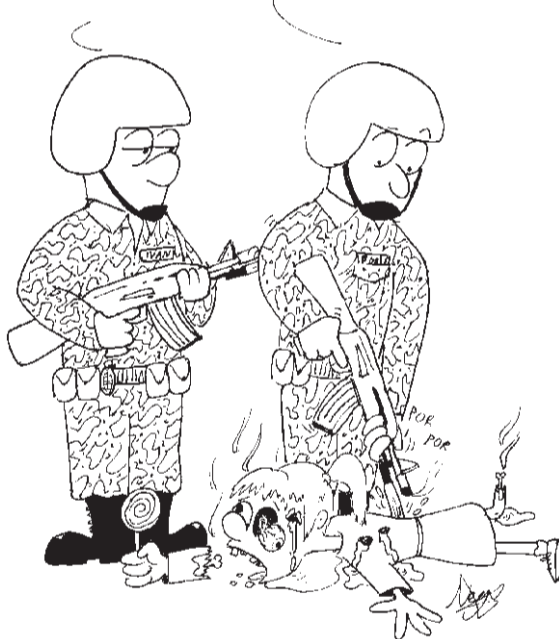
Niet elke aanslag blijkt echter door de Tsjetsjenen zelf uitgevoerd te zijn. Alexander Litvinenko, de in Londen vergiftigde ex-geheim agent, verklaarde dat de bomaanslag in een Russisch appartementsgebouw in 1999 door de Russische geheime dienst zelf uitgevoerd werd. Driehonderd burgers werden er volgens hem opgeofferd, enkel om de Russische inval in Tsjetsjenië te rechtvaardigen.

Op 15 februari 2007 verstevigde de Russische president Vladimir Poetin zijn macht in de regio. Hij stelde Ramzan Kadyrow, bekend om de doodmarteling van zijn politieke tegenstanders, aan als president van Tsjetsjenië. “Een aapje dat een kunstje moet doen,” aldus Egbert Wesselink.

Voor de eerste Tsjetsjeense oorlog telde het gebied nog een miljoen inwoners. De helft daarvan is nu dood of gedeporteerd. Naar schatting 180.000 tot 300.000 burgers kwamen om in de beide oorlogen.

HET LEVEN ZOALS HET IS: TSJETSJENIË

NEMEN WE DE TERM TERRORIST NIET IETS TE BREED PFF... WAT DE AMERIKANEN KUNNEN....

De wereld is klein

Griekse studenten op de vuist

Griekenland - Toen we eind december berichtten over het studentenrumoer in Griekenland, leek het ergste protest achter de rug. Twee maanden later laait het vuur weer op. Opnieuw zijn tienduizend studenten op straat gekomen om de politici een halt toe te roepen.

Begin dit jaar kwam het de studenten ter ore dat de Griekse regering op een grondige hervorming van het hoger onderwijs broedt. Griekse studenten studeren naar zeggen immers te lang en kosten de gemeenschap te veel geld. Omdat 150.000 Grieken langer dan de voorziene vier à vijf jaar studeren, wil de regering een maximale studieduur van acht jaar opleggen. Daarenboven wil men de poort openzetten voor het oprichten van private onderwijsinstellingen, wat bij de studenten helemaal in het verkeerde keelgat is geschoten. Deze elitescholen zouden de inschrijvingsgelden de hoogte injagen en een klassenonderwijs in de hand werken. Dit voorstel vraagt echter een wetswijziging en zolang de socialistische oppositie tegenwerkt is daarvan geen sprake.

Wereldbank pompt geld in Nepal

Nepal - Afgelopen week raakte bekend dat de Wereldbank 60 miljoen dollar vrijmaakt voor het Nepalese onderwijs. Met deze beurs wil de Wereldbank investeren in de kwaliteit en relevantie van zowel onderwijs als onderzoek in de Aziatische bergstaat.

De Wereldbank bestaat uit vijf organisaties die wereldwijd financiële middelen en advies ter beschikking stellen. Op die manier wil de Wereldbank investeren in economische ontwikkeling en armoede bestrijden. De organisatie zag in 1945 het levenslicht, na de goedkeuring van de *Bretton Woods*-akkoorden. Sindsdien spitst de organisatie zich, onder de vleugels van de Verenigde Naties, toe op hulpverlening aan ontwikkelingslanden en investeert ze voornamelijk in onderwijs, landbouw en industriële ontwikkeling.

Ghana voelt nog steeds koloniaal verleden

Ghana - Toen Ghana in 1957 haar banden met Groot-Brittannië doorsneed, was het het eerste land in zwart Afrika dat aan het ko-

loniale juk ontsnapte. Toch bleek het niet eenvoudig om het roer om te gooien en het koloniale verleden achter zich te laten.

Dat verleden wordt tot op de dag van vandaag weerspiegeld in de Ghanese samenleving en niet het minst in het onderwijssysteem. Nu stuurt de Ghanese minister van onderwijs Ankomah aan op een grondige hervorming. De minister wil dat er in het onderwijs meer aandacht wordt gegeven aan de klassieke Afrikaanse waarden. Het lijkt erop dat de studenten die school lopen in de sterk Europees geïnspireerde scholen neerkijken op de rest van de bevolking en er weinig voeling mee hebben. In die scholen wordt tot op de dag van vandaag lesgegeven in het Engels, Frans of Portugees, terwijl de onafhankelijkheid al meer dan vijftig jaar verworven werd. De culturele kloof tussen de intellectuele elite en de bevolking lijkt in die jaren enkel breder geworden. Volgens de minister staat dit de economische groei en verdere ontwikkeling van het land in de weg.

(tvb)

Erasmus in Leuven

In het voetspoor van Erasmus doorkruisen tegenwoordig nogal wat jongeren studierend Europa. Ook onze Alma Mater blijft niet gespaard van die toevloed van vreemd studentenbloed: zowat een tiende van de Leuvense studenten komt uit het buitenland. Om de twee weken maken we kennis met een plaatselijke ‘erasmusser’ en peilen we naar belevenissen in Leuven en indrukken over België en zijn inwoners. De Leuvense studentenwereld gezien van binnenuit door de ogen van een buitenstaander.

Scott Lemoine (20) komt uit Canada en heeft net een semester filosofie aan de K.U. Leuven achter de rug.

Scott: «Er heerst een jong gevoel in Leuven. Het is ook geen grote stad, maar toch zijn er veel inwoners. In Canada is alles juist erg verspreid. In Leuven kan je bij wijze van spreken van de ene kant naar de andere lopen en overall geweest zijn. Te voet naar de kruidenierszaak gaan is gewoonlijk minder evident voor mij.»

Veto: Zijn er aan de K.U.Leuven veel voorzieningen voor buitenlandse studenten?

Scott: «Ja, alles is indrukwekkend goed georganiseerd. Wat misschien nog kan verbeteren is het virtuele netwerk. In Canada doen we vrijwel alles via de computer. Zelfs onze punten worden online gezet. Gecentraliseerde informatie is een niet te onderschatten gemak, want dan moet je niet voortdurend van kantoor naar kantoor lopen.»

Veto: Wat is de grootste misvatting over Canada?

Scott: «Oh boy. Dat we allemaal in iglo's wonen en bontmutsen dragen? En dat we voortdurend *beavertails* eten. Dat is een soort ovaalvormig gebak dat gefrituurd wordt en waarop dan bruine suiker gestrooid wordt.»

Veto: Een kleine kwis over België. Wat zijn de kleuren van de nationale vlag?

Scott: «Rood, geel en zwart. Maar je ziet de Belgische vlag hier niet vaak wapperen. Vaker hangen hier vlaggen van de verschillende regio's of provincies. Ik veronderstel dat het de politieke situatie weerspiegelt. Wat het betekent om Belg te zijn wordt misschien eerder bepaald door waar je precies woont. Het is in elk geval iets waar we ons allemaal bewust van zijn. De moeilijke situatie werd ook nog eens in de verf gezet door die uitzending op televisie waarbij de splitsing van België werd gesimuleerd. Voor mij is dat interessant door de gelijkenissen met Canada, waar de Franssprekende en Engelssprekende inwoners ook steeds meer botsen.»

Veto: Weet je wie onze eerste minister is?

Scott: «Nee. Dat is gênant.»

Veto: Welnee. Ken je de naam van de koning?

Scott: «Is het Albert? Ik ben een beetje in de war. Wanneer je in Brussel rondloopt lees je voortdurend over koning Leopold omdat er veel gebouwen staan die in zijn tijd gebouwd zijn, zoals het justitiepaleis.»

Veto: Heb je eigenlijk al Nederlandstalige muziek gehoord?

Scott: «Enkel op de kerstmarkt. Er stond één of andere man op het podium die *All by myself* zong. Dat is niet erg Nederlands natuurlijk (*lacht*). Maar daarna zong hij enkele nummers in het Nederlands. Er was ook een *lady*. Een vriend zei me dat ze Wendy Van Straten heette. Kan dat?»

Veto: Wendy Van Wanten?

Scott: «Mogelijk. Ik herinner het me niet meer zo goed. Eigenlijk weet ik niks over Belgische muziek en dat bewijst het. Jullie luisteren ook niet zo vaak naar jullie eigen muziek. Het is allemaal Engelstalige muziek wat de klok slaat, en veelal uit de jaren tachtig (*lacht*). Maar dat is geen probleem, *we like the eighties*.

(bv)

Zoete broodjes

Gezien de doorsnee student(e) geen keukenprins(es) is, mama's potjes slechts twee dagen bewaard kunnen worden en je niet tweemaal daags friet of kebab kan binnenproppen, tieren broodjeszaken welig in de Leuvense binnenstad. Het is onbegonnen werk alle broodjeszaken in Leuven op een rijtje te zetten. Toch willen we u onze persoonlijke top drie niet onthouden.

CRUSTI

Niet geheel toevallig beginnen we dit lijstje met broodjeszaak Crusti. Toen we niet zo lang geleden kennismaakten met deze zaak, stonden we werkelijk paf van de vriendelijkheid en efficiëntie waarmee de uitbater ons elke keer opnieuw bedient. Bovendien wordt elk broodje er met de meest afgemeten smeer- en snijbewegingen voorbereid voor onze dagelijkse schranspartij. De prijskaart werd met de nodige creativiteit samengesteld, er prijken originele vondsten op die je nergens anders vindt. Een crusti, bijvoorbeeld, is een broodje met brie, meloen, parmahan en sla.

Deze broodjeszaak ligt op een sprong van college De Valk en betekent voor broodjesminnende rechtenstudenten een vast toevluchtsoord. Dankzij het krap bemeten interieur lijkt de zaak rond het middaguur lijkt snel stampensvol, maar laat die drukte je niet afschrikken. De razendsnelle bediening maakt lang wachten eerder uitzondering dan regel.

Adres: De kruising van de Tiense- en de Muntstraat, aan de Fiere Margriet
Bediening: Razend efficiënt
Kwaliteit: Onberispelijk
Ligging: Centraal

SMULLERTJE

Smullertje is onder schrokoppen en veelvraten al jaren een begrip in Leuven. In die mate dat telkenmale deze een andere broodjeszaak uitproberen, ze teleurgesteld en hongerig terugkeren. Het Smullertje weet als geen ander dat grootte wel degelijk van tel is en niet het minst als het op broodjes aankomt. Nergens anders in Leuven wordt de honger zo goed gestild als in deze zaak. Als we op het einde van de week moeder zonder blikken of blozen garanderen dat we genoeg groentjes eten dan is dat vooral te danken aan een bezoek aan Tiensestraat 174. De zaak is uiterst strategisch gelegen in de buurt van een middelbare school, maar een uitgebreid team doet zijn best om tegen een moordend tempo de rij wachtenden af te malen. Toch geen slecht idee om net voor de middagpauze binnen te wippen, anders sta je wel even naar het gezeik van een kudde middelbare scholieren te luisteren.

Adres: Tiensestraat 174
Bediening: Snel buiten de spitsuren
Kwaliteit: Goed en royaal belegd
Ligging: Niet vlak in het centrum, maar een verplaatsing waard

DELIHZIA

Deze parel zal voor veel studenten een nobele onbekende zijn en misschien ook wel blijven. Desalniettemin is deze zaak erg populair bij studenten die dagelijks naar campus Arenberg 'pendelen'. De zaak, naast de Delhaize aan de Naamsepoort, moet het ogenschijnlijk vooral hebben van bestellingen. Dit maakt dat het er rond de middag niet zo druk is als in het centrum. De drukte van andere broodjeszaken maakt er plaats voor een gemoedelijke, haast familiale sfeer. Niks op aan te merken, behalve dat men er nogal zuinig met de mayonaise omspringt.

Adres: Ruelensvest 17/02
Bediening: Vlot en gemoedelijk
Kwaliteit: Zoals het moet zijn
Ligging: Ideaal voor wetenschapsstudenten

(tvb)

Brussel mag dan al een "culinaire woestijn" zijn, Leuven is dat allerminst. Ieder zijn meug in deze studentenstad. Kebabzaken, pizzeria's en frietkoten kleuren het straatbeeld in de binnenstad, toch hoef je niet ver te zoeken om echte culinaire parels te vinden.

(foto: Kris Van Elderen)

Leuven telt een toprestaurant met een ster: *Couvert Couvert* bevindt zich in Heverlee, op een boogscheut van de faculteit Exacte Wetenschappen. Samen met zijn broer Vincent bemant Laurent Folmer er de keuken, terwijl vrouw Veerle in de zaal de touwtjes in handen houdt. Met een huisbaas als Wouter 'Woestijnvis' Vandenhautte en een ster achter hun naam in de Michelingids wist *Couvert Couvert* reeds de nodige media-aandacht te trekken. Vinden studenten wel de weg naar de ster aan het Leuvense culinaire firmament?

Ilse De Witte

Veto: *Jullie willen een breed publiek aantrekken, van de zakenman met stropdas tot een jong verliefd studentenkoppel. Lukt dat?*

Laurent Folmer: «Gisteren is er nog een jong koppeltje van achttien jaar komen lunchen. Ik vind dat fantastisch om te zien. Het is natuurlijk veel geld voor jonge mensen, maar voor die prijs krijg je wel kwaliteit. Wij zijn zelf jonge — steeds minder en minder jonge — mensen en we vinden het extra fijn als er jonge mensen in het restaurant komen eten. Puur economisch zijn zij de klanten van de toekomst. Als jongeren hier komen eten zijn ze ook altijd tevreden.»

Veto: *Sinds 2006 hebben jullie een ster achter je naam gekregen van de befaamde Michelingids. Trekken jullie door de ster andere klanten aan?*

Folmer: «Zeker en vast. Een ster is in feite een megafoon. Dankzij de ster kom je in de media. We waren al bekend in het Leuvense, maar door die ster vergaarden we nationale en zelfs internationale bekendheid. Gasthuisberg is vlakbij, Zaventem slechts op een kwartiertje. Het publiek is breder geworden en we kunnen het ons nu veroorloven met de allerbeste producten te werken. De klanten zijn bereid de topproducten te betalen.»

"Brussel is een culinaire woestijn"

«Ook vanuit Brussel trekken we cliënteel aan. Daar zijn er slechts enkele uitstekende restaurants. Het is lachwekkend hoe weinig toprestaurants er proportioneel gezien in de hoofdstad van Europa te vinden zijn. Als mensen bereid zijn een kwartiertje te rijden, zijn ze in Heverlee en daar zijn ze zeker van parkeerplaats.»

Veto: *Komen er ook professoren of studenten in Couvert Couvert?*

Folmer: «Meer proffen dan studenten uiteraard. Er komen wel eens studenten, maar dan vooral geneeskunde'studenten' uit het nabijgelegen Gasthuisberg, die al iets ouder en kapitaalachtiger zijn dan de modale student.»

Veto: *Jullie kookkunsten worden omschreven als Belgische-Franse keuken. Wat houdt dat precies in?*

Folmer: «Franse keuken is eigenlijk slechts een marketinglabel. Zoveel verschil is er niet tussen Franse en Belgische keuken, de noemer Europese keuken is misschien meer gepast. Puur technisch bekeken bestaat een Belgische keuken eigenlijk niet. Het zijn de Belgische producten die een keuken Belgisch maken. Maar België is zo klein dat er in feite geen 'Belgische' producten bestaan. De asperges uit Mechelen zijn wereldberoemd in België, grijze garnalen, hopscheuten en bepaalde soorten wild in mindere mate. In Frankrijk is de witte asperge uit Mechelen totaal onbekend.»

Veto: *Hebben jullie van thuis uit de liefde voor het koken meegekregen?*

Laurent: «Onze moeder is een fantastische kokkin en mijn broer was van jongs af aan gepassioneerd bezig met eten. Hij wilde per se 'iets' met eten gaan doen, hetzij kok hetzij bakker of patissier

worden. Er is eigenlijk geen verschil tussen een kok of een patissier: ze delen hetzelfde einddoel, eten. Ik zag mijn broer steeds in de keuken dingen uitproberen. Op een bepaald moment besefte ik: dit is wat ik ook wil doen. Wij zijn samen naar de bakkers- of patissierschool gegaan en hebben op dezelfde dag ons diploma gehaald. Zowel mijn broer als ik zijn dus eigenlijk patissier van opleiding.»

HAPJES EN SNOEPJES

Veto: *Hoe zijn jullie ertoe gekomen om je niet enkel toe te leggen op nagerechten, maar ook op de rest van het menu?*

Laurent: «Mijn broer en ik zijn echte restaurantfreaks. Ik heb als patissier altijd gewerkt in toprestaurants in Frankrijk of hier in België. Mijn broer is heel jong begonnen met zijn eigen patisserie in Luik. Na enkele jaren werd ik het beu om enkel het 'derde' gerecht te maken. Voor de meeste koks is patisserie niet belangrijk. Zoet dat moet, maar ze zijn er niet echt in geïnteresseerd. Er wordt een beetje neergekeken op patissiers: je bent er wel, maar je bent niet belangrijk. Ik wilde alles brengen, van de hapjes tot de snoepjes. Ik ben samen met mijn echtgenote begonnen met een tearoom-brasserie in Tongeren, die op drie jaar tijd is uitgegroeid tot een echt restaurant. In juli 2000 zijn we verhuisd naar deze locatie.»

«De patisserie van mijn broer draaide erg goed, maar ook hij was het beu. Hij had geen enkel controle over de patisserie die hij gemaakt had. Eens de producten verkocht zijn, doet de klant er mee wat hij wil. Vincent had het er moeilijk mee, want normaal moeten taartjes op de juiste temperatuur geserveerd worden. "De mensen eten de taart recht uit de koelkast," zei hij. Dat was geen fijne gedachte voor hem want hij is een perfectionist. Wij zijn dol op de basisproducten die we gebruiken. Alles moet zo vers mogelijk zijn. Maar in de winkel liggen de gebakjes van negen uur 's morgens tot zes uur 's avonds. Mijn broer smeedt altijd alles in de vuilbak aan het eind van de dag om de volgende dag zo vers mogelijke dingen in de etalage te kunnen zetten. Maar aan sich blijft het patisserie van de dag ervoor. Twee jaar geleden hebben we beslist om te gaan samenwerken.»

EGO

Veto: *Komen nieuwe recepten tot stand in samenwerking met uw broer?*

Folmer: «Losse ideeetjes die in ons opkomen tijdens het koken schrijven we neer in een hoek van het bestellingenboek om ze later uit te typen. Soms pikt mijn broer in op een ideeetje van mij, of omgekeerd. Die samenwerking is erg productief. Vaak weten we uiteindelijk niet meer wie welke ideeën naar voren heeft gebracht. Het wordt gewoon 'ons' gerecht. In de keuken zijn geen ego's toegelaten.»

Veto: *Wouter Vandenhautte is de eigenaar van het restaurant.*

Folmer: «Wouter is officieel de huisbaas. Hij heeft ons het huis aangeboden toen we op zoek waren naar ruimte om uit te breiden. Ik had als Fransman nooit gehoord van Wouter Vandenhautte. Geen idee dat hij een bekende producer in Vlaanderen was. Ik kende hem als klant in Tongeren. Ondertussen zijn we goede vrienden geworden. Wouter is erg gepassioneerd door restaurants en bovendien een echte kenner. Wanneer hij hier komt eten, geeft hij zijn ongezouten mening. We hebben zo enkele trouwe klanten, die weten waarover ze spreken en ons raad geven: "Daar zou iets fris wel bij smaken, hier ontbreekt iets krokant. Warm zou het beter zijn." Wij krijgen volledig *carte blanche*, maar we vinden het natuurlijk fantastisch dat een kenner als Wouter betaalt om te komen eten en daarenboven gratis kritiek levert zodat we onze gerechten kunnen verfijnen.»

Dertien in dozijn (3): Faculteit Ingenieurswetenschappen

Ingenieurs zijn erg veelzijdige mensen, zo blijkt uit het welkomstwoord van de decaan van de faculteitwetenschappen, Prof. Dr. Ir. L. Froyen: "Wij zijn zo gewoon aan ons comfort: water uit de kraan, elektriciteit uit de contactdoos, verwarming, mobiliteit, communicatie via radio, televisie, fax, telefoon, e-mail, gsm, pc's, producten en toestellen allerhande die ons leven gemakkelijker en aangener maken, dat we er niet bij stilstaan dat dit alles niet vanzelf gekomen is, maar dankzij ingenieurs." Wij namen een kijkje in de faculteit, rondgeleid door notoir emeritus Theo Van Der Waeteren.

Over het Theokot en de straalmotor

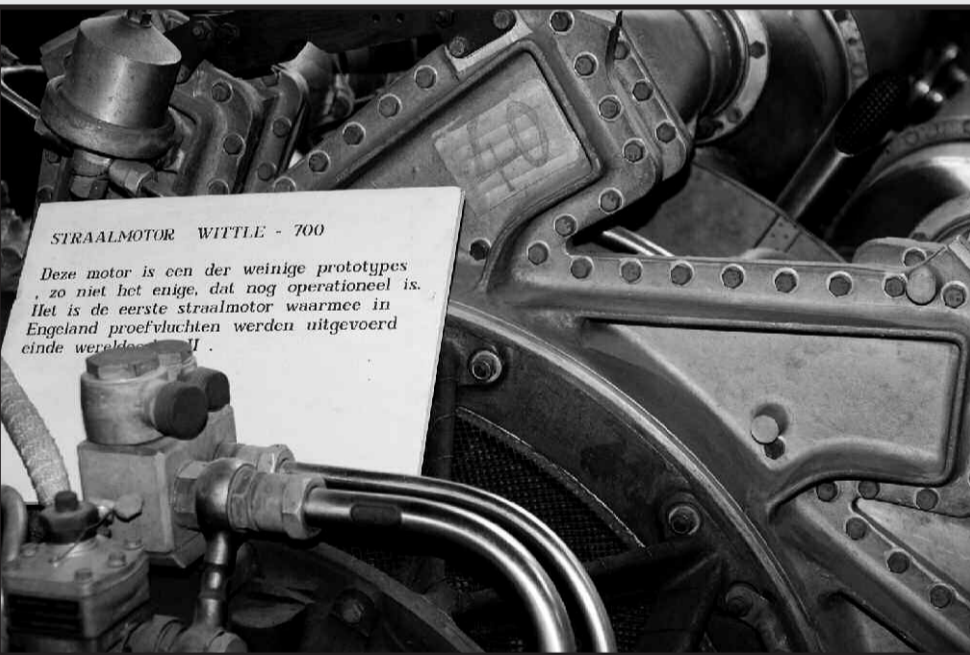
Professor Van der Waeteren — Theo voor de vrienden — is net terug van een reis naar Cuba met de laatste jaren ingenieurswetenschappen. Hij wil met alle plezier uitweiden over de mentaliteit van de ingenieurs. Ook over de geschiedenis van de faculteit en ingenieursstudenten kan deze kwieke zeventiger blijven vertellen. We moeten niet eens vragen stellen.

Theo Van der Waeteren: «Vroeger stonden proffen dicht bij de studenten. Ik was niet de enige die op cantussen durfde opduiken. Ik probeer de jongere collega's wel te stimuleren om mee te gaan cantussen, maar ze beweren het te druk te hebben. Toen men mij met mijn emeritaat vroeg welke afscheidscadeau ik wou, antwoordde ik: "Vijf vaten voor een cantus en dat een groot deel van het professorenkorps mee komt doen!" Toen moesten ze wel. (lacht)»

«Studenten zijn wel veranderd in al die jaren. Studenten vandaag zijn veel braver, vroeger gingen ze bijna op wekelijkse basis de Bondgenotenlaan opbreken. Het Arenbergkasteel is zelfs een keer op middeleeuwse wijze bezet geweest, voor de grap. Ik zeg soms tegen studenten: "Jullie ouders waren zo geen doetjes, hoor." Vroeger zegden de professoren wel eens onder elkaar: "Wacht maar tot ze zelf kinderen hebben." Het is niet eerlijk: ze hebben nu allemaal brave kinderen en die hebben ze niet verdiend.»

MEISJES

«Misschien wordt de huidige generatie ingenieurs wel afgeleid door de aanwezige meisjes. (lacht) Vroeger studeerden meisjes niet voor ingenieur. Het was — let wel: in het verleden — een vrouwonvriendelijk beroep: met de voeten in de modder. De mannen op een werf moesten thuis al naar hun vrouw luisteren, die hadden niet zoveel zin om op het werk ook nog eens bevelen van een vrouw aan te nemen. Waarom er vandaag nog altijd slechts vijftien procent meisjes op de faculteit aanwezig zijn, is een moeilijker vraagstuk. Een studie van een psychologe, die ik ooit las, legde de oorzaak bij de ziel van meisjes waardoor deze voorbestemd waren voor beroepen als arts. De psychologe voorspelde dat binnen afzienbare tijd de vrouwelijke geneeskundestu-

denten de mannelijke in aantal zouden overtroeven. Die voorspelling is uitgekomen. Misschien heeft de ingenieur wel te lijden onder zijn imago. Nochtans zijn onze studenten alles behalve de saaie pieten waar ze voor versleten worden. Als ik zie wat VTK allemaal organiseert, dan neem ik mijn hoed af.»

THEOKOT

«Op een bepaald moment kwam er ruimte vrij in het gebouw waar mijn labo (een klein museum van brandstofmotoren, red.) zich bevindt. Ik wist dat de studenten plaats nodig hadden voor al hun bedrijvigheid en ik heb ze dan het idee ingefluisterd de faculteit om toestemming te vragen deze ruimte te gebruiken en ik heb hen hierin gesteund. Toen de studenten een positief antwoord kregen, vroegen ze mij of ze het lokaal 'Theokot' mochten dopen. Natuurlijk kon ik me daarin vinden, ik beschouw het zelfs als een eer. Wanneer er nieuwe studenten arriveren en ze vragen mij: "Wie bent u?", dan antwoord ik: "Ken je het Theokot? Wel, ik ben Theo." Zo is het ook traditie geworden om het jaar in gang te schieten met mijn straalmotor. Ik laat de vliegtuigmotor draaien voor alle nieuwbakken ingenieursstudenten en ik smijt er een baksteen in, zoals ik tijdens de practica altijd deed. Ik had vroeger binnenpretjes als ik die motor opzette, omdat ik wist dat collega's die aan het lesgeven waren dan vijf minuten moesten zwijgen. De buurtbewoners zullen ook wel last hebben als de motor in gang is, maar de universiteit was hier eerst: het is dus een verworven recht.»

Waar zijn de beelden?

Voor deze pagina gaan wij steeds op zoek naar interessante weetjes over de faculteit in kwestie. Deze week bereikte ons het verhaal dat op de — nu lege — sokkels in het park voor het Arenbergkasteel ooit beelden van naakte vrouwen zouden hebben gestaan, maar dat die verwijderd werden door een preutse decaan. Wij vonden echter niemand die het verhaal kon of wilde bevestigen. Kent u de ware toedracht of weet u waar de beelden zijn, laat het ons dan weten op veto@veto.be.

De creatievelingen

Het Arenbergkasteel, met bijhorend park, was lange tijd in het bezit van de Duitse graven van Arenberg. Na de eerste wereldoorlog werd het domein opgevoerd door de Belgische staat, die het vervolgens voor een zacht prijsje verkocht aan de Katholieke Universiteit Leuven. Op dit moment huist het decanaat van de ingenieurswetenschappen in het kasteel, en is het ook zowat de thuisbasis van de architecten aan de faculteit. Het gebouw vormt een mooie combinatie van originele elementen — die helaas vaak achter gesloten deuren gelegen zijn — en meer praktische invullingen. We kwamen er een viertal architecten tegen, die ons meenamen naar hun tekenzalen op de bovenste verdiepingen van het kasteel.

In een van de tekenzalen zien we studenten aan het werk. Het zijn derdejaars, die op regelmatige basis beoordeeld worden op de voortgang van hun project. De maquettes worden bekeken, en de haalbaarheid beoordeeld. "Schrijf maar dat we heel veel werk hebben, en heel erg gestresseerd zijn," fluistert een studente ons in.

In de oude theaterzaal, die eveneens gebruikt wordt als tekenzaal, wordt nog maar eens duidelijk dat architecten inderdaad de creatievelingen van de bende zijn. Naast de stapels maquettes — "die zijn gewoon slordig gestapeld, het is niet de bedoeling ze zo scheef op elkaar te bouwen" — zijn we vooral onder de indruk van de originele muurschilderingen op het plafond, die werden aangevuld door recentere, door de architecten zelf aangebrachte boodschappen op de muur. Ingrepen in de omgeving, de architecten hebben het duidelijk begrepen.

VTK

Veto: Om meteen te beginnen met een cliché: er wordt wel eens gezegd dat ingenieurs saaie mensen zijn.

Marijn Spillebeen, preses VTK: «En nu is het aan mij om dat te ontcrachten zeker. (lacht) Voor alle duidelijkheid: ingenieurs zijn niet saai. Ik denk zelfs dat wij één van de actiefste verenigingen in Leuven zijn. Onze ingenieurs zijn niet alleen actief binnen VTK, maar ook in allerlei andere verenigingen. Er zullen zeker wel saaie mensen bij zijn, maar toch niet meer dan in andere kringen.»

«We organiseren heel wat grote evenementen, zoals het ondertussen ter ziele gegane Yellow Fever. We zijn daarmee gestopt omdat het eigenlijk een beetje zijn doel voorbijschoot, en we daar vooral niet-studenten over de vloer kregen. Nu organiseren we tweejaarlijks een groot optreden voor de studenten. In 2005 was dat Clouseau, dit jaar heeft onze act helaas vrij laat afgehaakt, te laat om nog iets nieuws te vinden. We zijn alvast bezig om ervoor te zorgen dat er volgend jaar een nieuw concert komt.»

«De 24-urenloop is ook gegroeid uit een initiatief van VTK. In de eerste jaren was het vooral een organisatie voor de kringen uit Heverlee dat dan is uitgegroeid tot wat het nu is. In het begin hebben we vaak gewonnen, de laatste jaren is het iets minder, hoewel we vorig jaar toch weer nummer een waren.»

Veto: Het gerucht gaat dat jullie andere kringen omkopen zodat ze voor jullie lopen.

Marijn: «(duidelijk geamuseerd) Daar weet ik niks van. Wordt dat gezegd? Het is in ieder geval niet waar.»

TETRIS

Veto: Er is ook een traditie dat er bij de kringverkiezingen een stunt wordt uitgehaald.

Marijn: «Inderdaad. Het zal wel eigen zijn aan de ingenieurs, zeker, om met weinig geld toch iets inventiefs te willen opbouwen. Onze ploeg heeft vorig jaar een grote kubus gebouwd en een aantal jaar geleden is Alma 3 ingepakt, in de traditie van kunstenaar Christo (bekend van zijn "inpak"-projecten, zo pakte hij onder meer de Rijksdag in Berlijn in, red.). In Nederland zijn ze er blijkbaar ook erg goed in, daar hebben ze een keer een tetris gebouwd, zo hoog als een flatgebouw.»

Veto: VTK gaat ook internationaal, met BEST.

Marijn: «BEST is onze internationale geleding. We organiseren summer courses en spring courses waar buitenlandse studenten naartoe komen om bij te leren, maar ook om kennis te maken met de fijne feestjes van VTK.»

Veto: Jullie organiseren deze week ook een jobbeurs. Is dat echt nodig of vinden de meeste ingenieurs sowieso snel werk?

Marijn: «Ik denk dat de meeste ingenieurs al werk hebben voor ze afgestudeerd zijn. Er lijkt dit jaar echt een tekort aan afstuderende ingenieurs om alle vacatures in te vullen. We krijgen dus erg vaak aanvragen van bedrijven voor bedrijfsbezoeken en dergelijke. Het gaat zelfs zo ver dat onze bruggenbouwers — zo'n dertigtal — door een bedrijf uitgenodigd zijn voor een trip van 4 dagen naar Dubai. Zoiets is altijd mooi meegenomen.»

Colofon: Ilse De Witte, Nele Van Doninck
Foto's: Nele Van Doninck
 Speciale dank aan Theo Van der Waeteren

NUDE GEEFT ZICH BLOOT:

“Ik wil dansen zoals Nicole en Hugo”

In Leuven wordt niet alleen donderdag-nacht muziek gemaakt. Talent van eigen bodem Stefan Lemoine (32) brengt onder de naam NUDE een single en straks een EP uit, vindt een producer en een designer en hoeft daarvoor niet eens buiten te komen. Zijn producer zit op MySpace, op internet shopt hij muzikanten bijeen: NUDE is een virtuele band.

Bo Vanluchene

We ontmoeten een terughoudende en beleefde man. Aan de muur hangt een reusachtig stuk slangenhuid waar een gat in zit “van de messteek”. Stefan Lemoine glimlacht verontschuldigend. “Gekocht op een marktje.” Gerustgesteld steken we van wal.

Veto: Hoe professioneel is NUDE?

Stefan Lemoine: «Na een pauze van tien jaar heb ik in de zomer van 2006 opnieuw een gitaar vastgenomen. Ik heb een demo opgenomen en zo ben ik in contact gekomen met Joey, mijn producer. We zijn er heel serieus mee bezig en proberen de muziek professioneel te doen klinken, maar het blijft wel een hobby.»

SPAM

Veto: Je zoekt nu ook muzikanten via Humo's Wildsite.

Lemoine: «Dat komt doordat we nu ook live willen optreden. Er zijn al veel reacties gekomen op dat zoekertje. Shiften gebeurt ook op een virtuele manier. Ik stuur de kandidaten muziek op en voor de bassisten laat ik de bas weg, voor de drummers de drums. Dan moeten ze thuis hun eigen ding doen. Ik vind het noodzakelijk dat ze daarvoor opnameapparatuur hebben.»

«Ik repeteer via het internet. Via e-mail wordt muziek dan geüpload en gedownload. Dat is een asociale manier van werken, maar veel productiever dan wat ik vroeger deed

toen ik nog in groepjes speelde. Je wordt als het ware gedwongen bij de essentie te blijven. Natuurlijk mis ik het amicale aspect wel en daarom wil ik nu weer met een groep werken, maar daarvoor wil ik ook maar twee keer per maand repeteren. De rest zal via het internet geregeld worden.»

Veto: Kan je elkaar wel voldoende vertrouwen?

Lemoine: «Daar denk ik de laatste tijd ook veel aan. Niemand kent elkaar. Maar eigenlijk is iedereen vervangbaar. Via het internet kom je makkelijk in contact met andere mensen en

Daarna is hij onmiddellijk opgepikt door een andere platenmaatschappij. Als kleine onderneming is het moeilijk zo'n artiesten bij te houden.»

STALIN

Veto: NUDE heette eerst Porc. Waarom ben je daarvan afgestapt?

Lemoine: «De gedachte daarachter was dat de muziekstijl een mix van pop, rock en elektro was. Ik gooide enkele letters daarvan door

(foto Ianthe Bato)

dat is ook het boeiende eraan. Het is spannend niet goed te weten met wie je te maken hebt. Ik heb nog nooit slechte ervaringen gehad, maar het zou me niet verbazen als mijn producer morgen afhaakt omdat hij meer tijd aan zijn eigen projecten wil besteden. Dan zoek ik gewoon iemand anders.»

Veto: Je hebt ook een eigen platenlabel opgericht.

Lemoine: «Dat platenlabel, Smalltown, is nu al opgedoekt. Ik had een Leuven café en in de statuten hebben we ook 'muziekproducties' laten zetten. We hebben destijds zelfs de eerste single van Tom Helsen uitgegeven.

elkaar en verkreeg 'Porc', maar daar kwamen nogal bizarre reacties op (lacht). Met NUDE is het probleem dat veel e-mails met het woord 'nude' als onderwerp als spam geïdentificeerd worden en zo consequent genegeerd worden, maar ik ga de naam in elk geval niet meer veranderen.»

Veto: Je muziek wordt weleens vergeleken met Sparklehorse. Frontman Mark Linkous is een typische gekweldde muzikant. Gaat dat voor jou ook op?

Lemoine: «Ja. Als ik muziek maak, heb ik vaak de neiging om veel mineur-akkoorden te

gebruiken en laag te zingen. Ik moet er rekening mee houden dat het niet te weemoedig of te donker mag worden. Als ik me droevig voel, zijn er twee opties: de zetel in kruipen of muziek maken. Maar als het teveel de depressieve kant opgaat, probeer ik er een andere wending aan te geven.»

Veto: Zelf schrijf je op je MySpace dat je muziek klinkt als een naakte vrouw.

Lemoine: «Daarmee bedoel ik dat ik mezelf bloot geef in mijn muziek. Ik ben een introvert type, maar mijn teksten zijn altijd heel persoonlijk. NUDE staat in die zin voor de kwetsbaarheid van een muzikant. Bij groepen wordt een nummer vaak gebouwd op basis van één riffje dat de gitarist aanbrengt. Op dat vlak ben ik meer een stalinist: ik heb altijd zin om met de vuist op tafel te slaan en te zeggen hoe het moet. Met NUDE bepaal ik alles zelf.»

“Ik ben meer een stalinist”

Veto: Ook vermeld je Nicole en Hugo als je muzikale voorbeeld.

Lemoine: «Ik hou erg van de kitscherigheid en de spontaniteit van dat koppel. Eigenlijk hou ik van alles wat ze doen, behalve van hun muziek. Ook de dansspasjes vind ik geweldig, misschien neem ik dat wel over. Mijn echte voorbeelden zijn Elvis Costello, Crowded House, Lamb en Moloko. Hun nummers zijn erg poppy en simpel. Bovendien draait het meer om de muziek dan om het imago. Het is wel een feit dat je moet opvallen op een podium. Het mag choqueren en decadent zijn. Eén ding is zeker: ik ga niet naakt op een podium staan.»

Veto geeft vijf exemplaren weg van de single Let go of me. Stuur als de bliksem een mailtje naar veto@veto.be. Naaktfoto's vergroten de kansen (meestal) niet.

TIEN JAAR MUZIEKTHEATER IN LEUVEN

Braakland/ZheBilding ontbindt zijn duivels

Tien jaar geleden vonden 3 geboren Leuvenaars dat de tijd rijp was om een experimentele theatergroep op te richten onder de naam 'Braakland/ZheBilding'. Vandaag staan ze bekend als de makers van zinnenprikkelend muziektheater.

Vincent Fobelets

Het theatergezelschap laat zijn tiende verjaardag niet ongezien voorbijgaan: er zijn theatervoorstellingen, concerten, films en tentoonstellingen onder de noemer 'Braakland/ZheBilding ontbindt zijn duivels'. Stijn Devillé, medeoprichter en artistiek leider van BZB, vertelt over het reusachtig parcours dat ze hebben afgelegd.

Veto: Waar komt de naam Braakland/ZheBilding vandaan?

Stijn Devillé: «Toen ik in '96 theaterwetenschappen studeerde in Leuven waren we met een paar mensen verwonderd dat er hier geen professioneel theatergezelschap was, en dus het terrein als het ware 'braak' lag. Het STUK en het cultuurcentrum waren beide nog wat hun weg aan het zoeken. Tegelijkertijd waren we met dezelfde mensen bezig aan een videoproject rond een modernistisch leegstaand

“De reactie van de pers kan diepe wonden slaan”

gebouw net buiten Leuven. Dat was onze bilding die we op zijn inspecteur Clouseau's omdoopten tot Zhe Bilding. Deze twee concepten hebben we dan samengebracht onder de naam 'Braakland/ZheBilding'. Zo krijgen we de toestand zoals hij is, het culturele braakland, met dan de belofte dat daar iets op zal worden gebouwd.»(lacht)

Veto: Dus het idee voor een experimentele theatergroep kwam er door een gebrek aan alternatieven?

Devillé: «Ja, het was vreemd dat er wel een opleiding theaterwetenschap en woordkunst/drama bestond maar dat dit dan toch niet de nodige dynamiek opleverde om met mensen aan de slag te gaan. Els Theunis, Geert Bové, alias Wayn Traub, en ik werkten toen nog alle drie bij andere gezelschappen in Vlaanderen. Maar als 3 geboren en getogen Leuvenaars vonden we dat de tijd rijp was om het hier eens te proberen.»

GROTESK

Veto: Vanaf dan heeft BZB een evolutie afgelegd van grensverkenkend doch zuiver tekstueel theater naar een 'zinnenprikkelend muziektheater'.

Devillé: «Dat is eigenlijk heel geleidelijk aan gebeurd. Aanvankelijk stond de muziek ten dienste van de tekst en fungeerde ze als sfeermaker. Gaandeweg hebben we het aandeel van de muziek vergroot. Zo werd de verbeelding op gang gebracht door wat verteld werd en door de muziek in plaats van groteske decors of kostuums. Op deze manier probeerden we de grenzen af te tasten.»

Veto: De stukken die u schrijft gaan meestal over hedendaagse situaties. Probeert u hiermee een maatschappelijke boodschap over te brengen of een reactie uit te lokken bij het publiek dan wel de mensen puur te entertainen?

Devillé: «Geen van beide eigenlijk. Ik probeer gewoon dingen te maken die mij bezighouden en mij raken. Dingen waarvan de concrete impact nog steeds zichtbaar is.»

«Eén van de wezenlijke elementen van theater is dat men samen in één ruimte zit in het 'hier en nu', zowel de artiesten als het publiek, en dan moet men het ook hebben over de dingen die daar en dan gebeuren en impact hebben.»

Meer info over 'BZB ontbindt zijn duivels' vind je op www.braakland.be

Ook Kris Cuppens, acteur en schrijver, is een prominente figuur in het gezelschap.

Veto: Uw familie is vaak een heel grote inspiratiebron voor uw werk. Aan uw studenten geeft u ook de raad mee om het niet te ver te zoeken.

Cuppens: «Eigenlijk is dat een raad die stond in het boekje *Zen and the Art of Motorcycle Maintenance* van Pirsig. Hij heeft het daar over kwaliteit. Iedereen herkent wat goed is. Maar hoe kom je tot een goed stuk? Als je iets wilt schrijven over de wereld en je kent de wereld niet, dan moet je iets schrijven over je land — als je dat tenminste kent. Zoniet schrijf je iets over de stad waarin je woont, de straat waarin je verblijft, het huis waarin je woont of desnoods je eigen kamer. Zoek het niet te ver. Je kent je eigen leven het beste. Ook is het de beste manier om origineel te zijn: niemand is wie jij bent.»

Veto: Wat is de mooiste herinnering aan uw carrière bij Braakland?

Cuppens: «Ik heb verschillende mooie herinneringen. Voor mijzelf is de mooiste natuurlijk *Lied*, een stuk dat ik samen met Geert Waegeman maakte. Toen de tekst op de prijsuitreiking werd voorgelezen door andere mensen dacht ik voor de eerste keer: 'Het is niet zo slecht' (straalt). Het meest recente memorabele moment was de première van 'Trust', dat vooral zeer goed werd ontvangen door het publiek, al was de pers iets minder positief.»(lacht)

Veto: Is de reactie van het publiek voor u belangrijker dan die van de pers?

Cuppens: (stille) «Daar vraag je me nogal wat. De reactie van de pers kan diepe wonden slaan. De impact op het succes van een stuk kan enorm zijn. Niet dat een journalist daarom niets mag schrijven, maar het stoort mij ontzettend dat sommige mensen zich als goed schrijver proberen te profileren ten koste van een opvoering of gezelschap.»

TAYLOR-WOOD IN HET STUK

Stilleven in beweging

Filmfirmament

Ober

Wat doe je als je graag een verhaal wil vertellen over schrijven, een ober en een onmogelijke liefde, maar je geen inspiratie en nog minder gevoel voor humor hebt? Dan maak je de komedie 'Ober', en zorg je dat het publiek de tranen in de ogen springt. Helaas niet als gevolg van een onbedaarlijke lachbui, maar van het geeuwend opboksen tegen de slaap en het verbijten van ergernis.

Kristien Geurts

Alles aan deze film is lauwwarm en flauw van smaak: het begint al symbolisch met de eerste scène waarin een zielige ober een biefstuk terug naar de keuken moet brengen omdat deze nog rauw is. Daarmee is de reeks van 'problemen' waarin deze ober verzeilt raakt ingezet. Bij gebrek aan assertiviteit wordt ober Edgar uitgescholden en vernederd door drie zakenmannen. Vervolgens wordt hij gedumpt en bedrogen door zijn verboden liefde. Tot overmaat van ramp wordt hij dan ook nog eens in elkaar geslagen door de broer van zijn officiële vriendin. Wat een ellende toch, die arme ober. Zijn burens, die met een vet Russisch accent en stoere kostuums hoogstwaarschijnlijk maffiosi moeten voorstellen, zadelen de arme man tot overmaat van ramp op met één van hun Japanse collega's. Dan kan de getergde Edgar het niet meer aan en schiet hij met pijl en boog in actie. Spannend.

BEWOLKT

De beelden van de film zijn lelijk en meestal ongeïnspireerd. Die kenmerken zijn eigenlijk van toepassing op het geheel van de film en zo spreekt de beeldkeuze op een af andere manier toch nog vóór de filmmaker. De sfeer is asgrijs, zelfs de romantische scènes worden bedekt met een bewolkte lucht. Ook de muziek sluit naadloos aan bij dit weinig opmonterende geheel: ze spreekt weinig aan en klinkt vervelend vanaf de eerste noot.

Met dit alles zou nog te leven zijn, als deze *comédie noire* een beetje grappig zou zijn geweest. Maar dat is voor deze Nederlands-Belgische coproductie blijkbaar net iets teveel gevraagd. De kijker blijft op zijn honger zitten met een slaapverwekkende plot, de weinig inspirerende muziek en vooral met de minst succesvolle poging tot ironie in tijden.

Om 'Ober' geen onrecht aan te doen, moet de problematiek van het schrijven die in deze film wordt aangekaart nog even kort vermeld worden. Naast de ober Edgar, leert de kijker de schrijver Herman kennen, die heel gedreven Edgar's verhaal neerpent. Daarbij ontstaan er twee problemen: de personages, waaronder Edgar, walsen ten eerste ongevraagd en ongewild te pas en te onpas Hermans bureau binnen om de plot veranderd te zien. Een tweede obstakel wordt gevormd door Hermans vriendin, die constant probeert zijn tekst te herschrijven en vaak de personages in hun eisen steunt. De complexiteit van het schrijversbestaan wordt hier met andere woorden ongelofelijk accuraat en uitgebreid uit de doeken gedaan. Maar ach, we blijven het vergeten, deze film is om te lachen.

Steekkaart

Regie: Alex van Warmerdam
Cast: Alex van Warmerdam, Line Van Wambeke, Ariana Schluter, Tek Rietman
Duur: 97 min
Release: 28/02/2007
Kort: Ober, dit is lauwwarm en smaakloos.

studio
 L E U V E N

Tot begin april exposeert de *Young British Artist* Sam Taylor-Wood in het STUK. In maart zijn er ook rondleidingen. Een uitgelezen kans om het werk van een internationaal bekende kunstenaar te ontdekken die ooit voor de prestigieuze *Turner Prize* genomineerd werd.

Alexander Vrijhof

Taylor-Wood werd geboren aan het einde van de 60-er jaren en studeerde in 1990 af aan het *Goldsmiths College*. Ze maakt deel uit van de invloedrijke, maar zeer disparate groep van *Young British Artists* (YBA). Kenmerkend voor *Goldsmiths* in deze periode is dat men afzag van traditionele materialen en methodes van kunstproductie. Met andere woorden: er ontstond een nieuwe openheid ten opzichte van de manier waarop je kunst maakt.

In de negentiger jaren barstte er in de Britse kunst een ware revolutie los. Het Thatcherisme was op sterven na dood in

Engeland. In 1997 kwam *New Labour* aan de macht. De moderne kunst bloeide, en dit met steun van Charles Saatchi. In 1997 organiseerde hij de expositie *Sensation*.

OLIFANTENSTRONT

De naam werd niet toevallig gekozen, want de werken van YBA kunstenaars moeten het vaak hebben van het *shock effect*. Damien Hirst (*Turner Prize* 1995) concipieerde een haai op sterk water. Een andere *Turner* winnaar, Chris Ofili, gebruikte olifantenstront voor zijn kunstwerken. Taylor-Wood maakt kunst die minder controversieel is. Zij maakt vooral gebruik van video, film en fotografie. Haar oeuvre inspireert zich niet zelden op de schilderkunst en is vaak autobiografisch. Taylor-Wood won twee keer de strijd tegen kanker, en dit reflecteert zich in haar werk. Vergankelijkheid en de dubbelzinnige verhouding tussen leven en dood staan vaak centraal.

In het STUK wordt een vijftal werken

tentoongesteld. Drie daarvan zijn videokunstwerken. *Prelude in Air* is een film over een cellist die muziek van Bach speelt, zonder instrument. "Videokunst is een oefening in het lang en aandachtig kijken naar hetzelfde beeld", vertelt Etienne van den Bergh ons op een lezing die hij naar aanleiding van deze tentoonstelling gaf. Gelukkig kan de minder aandachtige museumbezoeker een beetje langer blijven kijken naar de beelden, want het is echt wel fascinerend. In *Strings* zweeft een balletdanser boven de hoofden van de musici die muziek van Bach spelen. Muziek en bewegingen zijn niet synchroon met elkaar. Vooral grappig is *Ascension*. Een tapdanser in maatpak voert een doedans uit op een overledene die op de vloer ligt. Een duif staat op het hoofd van de tapdanser en fladdert regelmatig met z'n vleugels. Het heeft iets surreëls. De religieuze symboliek is overduidelijk, maar Taylor-Wood heeft eveneens oog voor humor.

DRACULA

Naast videokunst zijn er ook foto's te zien. *The Leap* is een foto die schijnbaar in de lucht zweeft. Het zijn echter vooral drie foto's uit de reeks van *Bram Stoker's Chair*, die een blijvende indruk achterlaten. De kunstenaar is in verschillende poses te zien. Ze balanceert steeds op een stoel die bijna omvalt. Ze lijkt gewichtloos, maar het wekt ook de indruk dat dit slechts een momentopname is. De stoel heeft geen schaduw, zoals de onsterfelijke Dracula waarnaar verwezen wordt in de titel van dit werk. De kunstenaar heeft wel een schaduw. Zij is vergankelijk.

De tentoonstelling loopt nog tot za 7 april 07.
 Geopend wo-e-do 13u00 tem 21u00, vr-zo 13u00 tem 18u00 in STUK Expozaal

(foto Robin Broos, copyright Sam Taylor-Wood)

JONG SCHRIJFTALENT NEEMT HET WOORD

Een uur literatuur

Dat schrijven sexy is, hoef je ons niet meer te vertellen. Het tijdschrift Met Andere Zinnen organiseerde een literaire avond in het Heilig Geestcollege en nodigde zes jonge schrijvers en poëten uit om uit eigen werk voor te dragen. Tegen een achtergrond van barokke schilderijen hadden zij het over Blauwbaard en deuren met daarachter klaprozevelden. De tijd dat schrijvers als laatsten der kunstenaars low profile bleven, lijkt voor goed voorbij.

Bo Vanluchene

We worden een klein, donker zaaltje binnengeloodst. Een bescheiden aantal rijen stoelen wordt langzaam opgevuld door hoofdzakelijk jonge mensen. Organisator Pieter Vermeulen legt uit: "Met *Andere Zinnen* is in eerste instantie een forum voor Nederlandstalige jongeren. We zijn het enige literaire tijdschrift dat consequent een blik werpt op jong literair talent in België en in Nederland. Naast het tijdschrift, dat driemaandelijks verschijnt, is er een website die als een soort platform fungeert. Daar zijn webcolumnisten actief, leveren fotografen hun werk af en dergelijke meer."

"De bedoeling van deze avond is om literair talent naar voren te brengen en meer algemeen het contact met de schrijvers te waarborgen. Ik selecteer zo'n mensen niet louter op basis van hun performance-talent. Literatuur moet niet beperkt zijn tot mensen die iets voor publiek kunnen brengen. Het mag ook droger. Mensen kunnen zich volgens mij steeds minder goed concentreren, maar dat betekent niet dat iets als gewoon voordragen plots niet meer kan."

PAARDEN

Dat niet elke schrijver even charismatisch of welbespraakt is, wordt inderdaad duidelijk. Tussen de deelnemers ontwaren we weleens een West-Vlaamse tongval of zenuwachtig gestotter. Spitsafbijter Thomas Bellinck, in zijn vrije tijd ook columnist bij radio Scorpio — maar dat vergeven wij hem moeiteloos — vertoont geen greintje plankenkoorts en brengt een meeslepende monoloog. Hij gebruikt de micro niet; opvolger Jan Van Loy doet dat wél: "want ik praat vrij zacht." Beide mannen beschikken over een aanzienlijke portie talent, maar de gespannen houding van de schuchtere Van Loy spreekt (geen) boekdelen. Bij voordracht blijft de inhoud dezelfde, maar wordt schrijver zelf de vorm.

In de mannenwereld van de dichters blijken echter vooral de vrouwen te verrassen. Ruth Lasters, tevens de oudste, breekt het intellectuele sfeertje door te stellen dat ze een verschrikkelijke *rode ketter* van de VUB is en hier toch te gast is in een gebouw van de KU Leuven. Daarna verstevigt ze de verworven sympathie met "onlieve liefdesgedichten" en noemt ze omgedraaide tafels "op hun rug gevallen paarden". Ze brengt poëzie zoals het moet.

De jongste deelneemster, Anna De Bruyckere, durft langere gedichten en zelfs prozapoëzie te brengen. Als Nederlandse merkt ze wel een verschil met de Vlamingen: "Hier krijg ik de opmerking dat ik nog moet werken aan mijn presentatie. In Nederland krijg ik alleen maar positieve commentaren. Ze vinden mij daar expressief; hier moet dat iets minder (lacht)." Ook zij vindt dichten en voordragen iets heel anders: "Poëzie horen is moeilijk. Je kan niks herlezen, je kan niet pauzeren of juist doorlezen waar je wil. Maar als je iets hoort dat je aanspreekt, dan kan je het later altijd nog herlezen." En dat is natuurlijk de bedoeling van de avond.

Universiteit Maastricht

Wat is Rechten in Maastricht?

- Probleemgestuurd Onderwijs (PGO)
- Persoonlijke begeleiding en benadering
- Inhoudelijk diepgaand
- All-time champion van de belangrijkste pleitwedstrijd van Europa
- Stages in advocatuur en bedrijfsleven
- Onderzoekers van grote klasse
- Echte binnenstadscampus in de mooiste stad van Nederland
- Koploper in onderwijs van internationaal recht

In Maastricht kom je tot je Recht

Wanneer je Rechten in Maastricht studeert, ben je dus verzekerd van een stimulerende onderwijsmethode, een persoonlijke benadering en een internationale omgeving en leg je bovendien een uitstekende basis voor een interessante carrière. Bij Rechten in Maastricht kun je kiezen uit een uitgebreid aanbod van juridische masteropleidingen:

- Nederlands Recht
- Recht, Arbeid en Gezondheid
- Fiscaal Recht
- Forensica, Criminologie en Rechtspleging
- European Law School
- Globalisation and Law
- Law and Language Studies
- Ius Commune and Human Rights Research

Voor meer informatie over de acht masteropleidingen van Rechten in Maastricht:

www.rechten.unimaas.nl/masters
en

de Master's Meeting van Rechten in Maastricht:
woensdag 7 maart 2007

(advertentie)

89,8%
van onze studenten
vindt direct werk
na afstuderen.

De anderen gaan eerst met vakantie.

WWW.JEWERKTVOORJEHETMERKT.BE

KHLEUVEN
KATHOLIEKE HOGESCHOOL LEUVEN
Associatie Katholieke Universiteit Leuven

(advertentie)

(advertentie)

ECO^{MMVII} THERAPEUTICA®
NATIONAAL - 6.500 m²
Thema: Opleidingen, Cursussen & Workshops
De Meest Complete Alternatieve Gezondheidsbeurs
Za 3 & Zo 4 maart '07 - 10h.00 - 19h.00
BRABANTHAL LEUVEN
Brabantlaan 1, B-3001 Heverlee
TRADITIONELE OOSTERSE - ALTERNATIEVE WESTERSE
GENEESWIJZEN, THERAPIËN & LEVENSFILOSOFIEËN

KORTINGSBON
- € 1,00
Lijn 4

Geldig voor de inkom van ECO-Therapeutica MMVII - Leuven
Niet cumuleerbaar met andere aanbiedingen en alleen geldig met de vermelding van het adres op achterkant!

<http://www.paranatura.com> 015 230 200
Inkom: € 7,00 (-26j en + 65j: € 6,00 kinderen -12j gratis)

AD FUNDUM!

Elke dinsdagavond
tussen 8 en 10
Studentenradio op
het ritme van de
bierstad

MIX FM
102.6 Leuven
106.7 Herent * 107.1 Oud-Heverlee

(advertentie)

KULEUGEN

Maandag 26 februari 2007 — jaargang 2 — 2006-2007 — nummer 15 — www.kuleugen.be

Beeldig, maar van hun sokkel geblazen!!

Daar waar de kwaliteitskrant *Veto* in haar meest recente editie schaamteloos erkent niet te weten hoe het komt dat de beelden in het Arenbergpark van hun sokkel zijn verdwenen, biedt *K.U.Leuven* wél een antwoord op deze prangende kwestie. Wij hebben in tegenstelling tot de amateurs van het zelfverkleerde Leuvense studentenblad immers wel de nodige kwaliteiten en onderzoekersjournalisten in huis. Zoals hier blijkt.

Van onze onderzoeksjournalist schlagers, astrologie en beeldende kunsten

Na ons enkele dagen in de meest duistere gekrochten van het verleden van de faculteit Ingenieurswetenschappen te hebben geworpen, stuitte we op een wel zeer opmerkelijke verklaring voor de verdwijning van de beelden. Professoren van andere faculteiten hielpen bij het ontsluiten van het raadsel. Eerst en vooral werd ons formeel bevestigd dat de verdwenen beelden inderdaad de 'versteenlijking' waren van naakte personen van slechts enerlei kunne, met name de vrouwelijke. De stokoude maar onder collegae nog steeds gerespecteerde professor emeritus Joris Van Keveren, tot zijn emeritaat in 1981 een uiterst actief historicus gespecialiseerd in fantoombeelden, geeft nadere toelichting: "De voetafdrukken die met enig chemisch spoorwerk — overigens verricht door mijn goede vriend en professor in de chemie Jef Mendel — te voorschijn werden getoverd, tonen duidelijk aan dat ze werden achtergelaten door tot twee meter tachtig hoge beelden van zogenaamd 'welgevormde' dames. Zoals mijn buurman, die toevallig professor in de zoölogie is, het stelde: ze waren naar alle waarschijnlijkheid goed voorzien van poten en oren."

Met die wetenschap trok *K.U.Leuven* hoopvol naar professor in de kunstgeschiedenis

Simon Driaan, die als autoriteit wordt beschouwd binnen zijn deelvakgebied van de pre-Columbiaanse versieringsmotieven van sextanten bij ketchua-sprekende indianenstammen, maar net als veel van zijn vakgenoten noodgedwongen een bijbaan zocht, in zijn geval als helderziende. In die hoedanigheid wist professor Driaan ons te verzekeren dat — en we citeren — "de oorzaak gezocht moet worden in een boek kaarten plus één. En er is ook iets met 'van de wieweewerga' of zoiets, maar meer zie ik niet."

DE RAMP

Die informatie bezorgde onze onderzoeksjournalisten vele slapeloze nachten, maar door volharding en toewijding vonden we de ware toedracht van professor Driaans mysterieuze woorden: de verdwijning moest zijn gebeurd in '53 (52 kaarten plus 1) en we moesten te rade gaan bij professor Rudy Vandewiedeweerga, meteoroloog/taalkundige en tevens bekend van zijn populaire weerspreuken.

Professor Vandewiedeweerga ("zeg maar Rudy, hoor jongens") kon, voortbouwend op onze research, het plaatje vervolledigen. "In februari 1953 bevonden zich boven de Lage Landen enkele zeer zware stormen, die onder andere zorgden voor nooit geziene overstromingen met 1836 doden: de aanleiding voor de Delta-plannen bij onze noorderburen. In België waren de gevolgen minder ingrijpend, al bewijst deze historie (verwijzend naar het verdwijnen van de beelden in het Arenbergpark, red.) dat we misschien iets te overhaast hebben besloten dat er in het centrum van ons land geen noemenswaardige slachtoffers waren gevallen. Het is duidelijk dat de storm, die gekenmerkt werd door plotse opwaartse windvlagen, de beelden moet hebben opgetild om ze kilometers ver te slingeren, zodat

enkel de netjes verankerde sokkels bleven staan in het ingenieurspark. Als u mij toestaat, wil ik bij deze graag officieel de nieuwe benaming voor De Ramp van 1953 (zoals die tot nog toe genoemd werd) lanceren: de Beeldenstorm."

Waarom geen van de toentertijd aangestelde professoren ooit gewag maakte van de verdwijning, wordt verklaard door gewoon hoogleraar in de massapsychologie Guy Sterie: "Collectieve schaamte heeft de aanwezigen van toen ervan weerhouden ruchtbaarheid te geven aan de spectaculaire verdwijning. Niet omwille van de beelden zelf — in de jaren vijftig wisten slechts enkelen immers hoe een naakte vrouw eruit zag, dus herkende men die beelden ook niet als zodanig — maar wegens de typische 'burgietrots', zoals men dat in vakjargon aanduidt. Professoren van de faculteit Ingenieurswetenschappen konden toch niet toegeven dat ze niet eens een beeld behoorlijk konden bevestigen aan een zijn sokkel! De goede naam van de faculteit zou hetzelfde hebben opgelopen als het uitzicht van het Arenbergpark: onherstelbare schade. Vandaar dat door een stilzwijgende afspraak het hierboven opgeloste mysterie decennialang in dikke nevelen gehuld bleef."

Volgende week het antwoord op de logische vraag: waar staan de beelden nu?

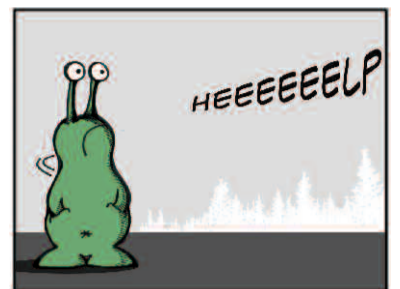
KaramellenVerzenHandVest

In de rubriek KVHV gooit *KULeugen* telkens enkele karamellenverzen te grabbel, onder het motto 'KaramellenVerzen Helpen Velen'. Vandaag nemen we een vliegende start met een haiku getiteld 'Haiku'.

Een dwaas onderwerp,
zeventien lettergrepen,
vooral geen pointe.

Ingezonden door Herman Van Rompuy.

Freddy door Sh3L14C

www.shellac.be

Vree Wijze Woorden

"Onze bemiddelingspositie op Vlaams niveau is momenteel niet je dat, aangezien we uit VVS zijn gestapt."

Een godsvruchtige LOKO'ster.

Rector V.

Paniek op het Leuvense Rectoraat!

Nee, het is niet de titel van de nieuwste van Agatha Christie, maar bittere realiteit. Klappertandend en bevend zat Rector V. te wachten op zijn nemeses: Ere-rector O. "Oh, wat een hoogmoed," zuchtte V. diep, "ik had nooit rector mogen worden." In zichzelf gekeerd snetterde het levende bewijs van het *Peterprincipe*(*) lichtjes verder.

Reden voor V.'s ontredde: Vlaams Minister Fiona Boerman was aan haar Hersentoe door Vlaanderen begonnen en de eerste universiteit die ze had aangedaan was de UGent. Gent, nota bene, dat door jarenlange onderfinanciering in de *rankings* zelfs onder de VUB was gesukkeld, en uitgerekend daar zou Boerman haar toer starten. V. voelde zich vernederd en hij was zeker dat de situatie er niet op zou verbeteren als dit O. ter ore zou komen.

Aanvankelijk was de K.U.Leuven zelfs niet opgenomen in de Hersentoe van de minister. Daarom had V. vorige week iemand anders een boos telefoontje naar de minister laten plegen. Die had haar schouders opgehaald en de UHaselt met één pennenstreek van haar lijstje geschrapt om in de plaats "kul" te schrijven, in kleine, haast onleesbare lettertjes.

En nu zat V. dus als een kind met een slecht rapport te wachten op zijn straf. Plots zwaaide de deur open en een goedgeluimde maar slecht geïnformeerde Ere-rector O. denderde binnen met een brede glimlach. "Ahwel, wat zitten we weer fier op onze stoel, wat scheelt er nu weer aan?" vroeg hij vaderlijk aan zijn opvolger. V. had geleerd in dergelijke si-

tuaties gewoon vlakaf de waarheid te zeggen. Het betrof immers O., die subtiliteit gelijkstelde aan overbodigheid.

Toen V. zijn uitleg gedaan had, reageerde O. niet zoals het een vader betaamt te reageren bij het lezen van een slecht rapport: geen vermaning, geen pak rammel, zelf geen kwade blik. O. vroeg gewoon: "Ja, en? Wat is uw probleem?" V. begon stamelend van verbazing een uitleg bijeen te scharrelen, maar werd al vlug onderbroken door een docerende O.: "Het gaat er niet om dat ge bij zo'n Hersentoe eerst in de rij staat, V.'ke. Het is maar een onnozele publiciteitsstunt van de zoveelste minister. Denkt ge nu echt dat er ook maar één wetenschapper die over de plas zit, terug wil komen naar Leuven?" Nee, inderdaad, zelfs V. was niet zo naïef te geloven dat die Hersentoe ook maar enig verschil zou maken. "Wel dan," zei O., "het enige wat ge doen moet is van de publiciteitsstunt van de minister uw eigen PR-stunt maken." Op bevel van O. liet V. zich uit zijn veel te ruime bureaustoel glijden en trippelend liep hij achter zijn voorganger aan, richting de Dienst Communicatie van de universiteit.

O. stormde de burelen vastberaden binnen en begon meteen bevelen uit te delen. Vreemd genoeg bewoog er niemand. Toen zag O. dat alle werknemers hevige transpirerend op hun toetsenborden zaten te typen alsof de duivel ermee gemoeid was. Ze hadden wallen tot op de grond en de meesten hadden al enkele dagen niet meer gegeten. "Wat gebeurt er hier?" vroeg een verbaasde O. De

rector beet op zijn onderlip en het ontbrak hem ditmaal aan moed om vrij en vrank de waarheid te zeggen. Helaas voor V. deed een wanhopende medewerker, blij dat hij zijn razende typewerk even kon staken, dat wel: "Wij zijn druk bezig met het verbeteren van typfouten in de online-speeches van rector V."

"Nog eens, graag," zei O. die echt niet begreep wat er gaande was. "Wel," vervolgde de onschuldige werknemer, "de rector herleest zijn speeches en andere teksten op het internet en als hij fouten vindt, dan geeft hij ze aan ons door. Wij moeten die dan onmiddellijk corrigeren, maar de laatste tijd krijgen wij honderden mailtjes per dag van de rector. We doen al een maand niets anders dan het verbeteren van zijn typfouten. En excuseert u mij, maar ik moet dringend verder werken. Ik heb ondertussen al een achterstand opgelopen van 345 aanslagen." Vol ongelof draaide O. zich om naar V., maar die stond schuld bewust naar de punten van zijn schoenen te kijken.

Wat er toen volgde, was een vaderlijke tik tegen het hoofd van V. en een vinger die hem terug naar het rectoraat stuurde. O. stroopte zijn mouwen op en mompelde strijdvaardig: "Ik voel het al, ik ben hier vandaag nog niet meteen weg." Het zou nog een hele Heksentoe worden om van V.'s prutswork weer stuntwerk te maken.

Paul-Henri Giraud
(*)"In een hiërarchie stijgt elke werknemer tot zijn niveau van incompetentie"

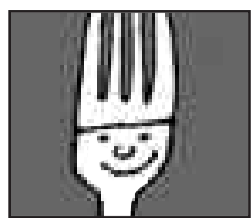
KULEUGEN PUZZELPRET !!!

Horizontaal 1 voornaam van de vermeende dief van "De rechtvaardige rechters" - hetgeen bewezen moet worden (Lat. afkorting) 2 fratsenmaker - drankje met de lactobacillus-bacterie 3 voornaamletters van Engelse jeugdschrijfster - verouderd bijwoord van tijd 4 Mururoa is er één - internetdomein Estland 5 verzamelnaam voor socialisten - Europese Organisatie voor Ruimteonderzoek (Engelse afkorting) 6 Engels voor "blaten" - politiemann uit het Pajottenland 7 munteenheid van Laos - aanspreektitel 8 iets waaraan de overstresste moderne mens wil ontsnappen - Britse telefoonmaatschappij 9 Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal (Engelse afkorting) - één vierkante decameter 10 eerste vijf boeken van de Tenach - hemelsblauw

Verticaal 1 symbool van de Portugese revolutie van 1974 - periode van het mesozoïcum 2 zeestraat - voorwerp met magische kracht 3 symbool voor chemisch element strontium - oplader 4 verkeerslichtfabrikant uit Herentals - Amerikaanse platenfirma 5 Duitsers noemen dit "Baumwolle" - sluis 6 eerste lid in de naam van een theesoort - moderne heks 7 landcode Kenia - Ierland 8 speurtocht - symbool voor chemisch element goud 9 op een andere plaats - watermerk 10 delirium tremens - verhoogt het libido (jvdm)

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1										
2										
3										
4										
5										
6										
7										
8										
9										
10										

Menu van de week in Alma 1-2-3

27 februari - 2 maart 2007

A1 = alleen Alma 1

A3 = alleen Alma 3

A2 = alleen Alma 2

= vegetarisch

dinsdag

Gascogne soep	0,60
Erwtensoep met spekjes	1,70
Hertoginnenkrokant met erwtes en wortelen	2,40
Witlooftaart met slaatje A1+A3	4,45
Wienerschnitzel met boontjes en gratinaardappelen	4,10
Spaghetti A2	2,40/2,80
Stoofvlees op z'n Vlaams A1+A2	3,55
Koninginnenhapje A3	3,15
Rumsteak A2+A3	
Pita	3,55/4,15
Vegertarische Pita A2	4,15

woensdag

Seldersoep	0,60
Tomatensoep met vermicelli	1,70
Braadworst met rode kool	2,40
Vegetarische macaroni in kaassaus A2+A3	3,15
Dronken zwijntje	4,45
Stoofvlees op z'n Vlaams A3	3,55
Koninginnenhapje A1+A2	3,15
Rumsteak A2	A2
Lamssteak A2+A3	
Pita	3,55/4,15
Vegertarische Pita A1+A2	4,15

donderdag

Tomatensoep	0,60
Broccoliroomsoep	1,70
Kippenbout met appelmoes	2,40
Groentepolka met kaastrio	3,15
Roze zalm met dragonsaus en groenten	4,45
Lasagne al forno	4,10
Spaghetti A2	2,40/2,80
Stoofvlees op z'n Vlaams A1+A2	3,55
Koninginnenhapje A3	3,15
Rumsteak A2	

vrijdag

Preisoep	0,60
Zuiderse visserssoep	1,70
Hamburger met bouquetière	2,40
Nasirolletjes met gefruite Chinese kool met kerrie	4,10
Rumsteak met armagnacsaus en gebakken witloof A2+A3	4,45
Pikant stoofpotje met groenterijst	4,10
Koninginnenhapje A2	3,15
Kippenlapje A2+A3	
Lamssteak A1	

**Vanaf nu kan je in al onze restaurants een filmticket
bekomen voor slechts 5 euro!**

Daarmee krijg je van **maandag tot vrijdag** toegang tot om het even welke prent in Kinopolis. De actuele filminformatie vind je steeds op onze placemats of op de Kinopolis website.

Kijk ook op de website voor menu gasthuisberg,

(advertentie) Justus Lipsius en pauscollege: www.alma.be

Loop eens langs bij De Kringwinkel SPIT

Je vindt er meubels, kleding, fietsen, huisraad, boeken, platen, cd's en pakken snuisterijen...

De Kringwinkel SPIT:

IJzermolenstraat 10-12 te Heverlee

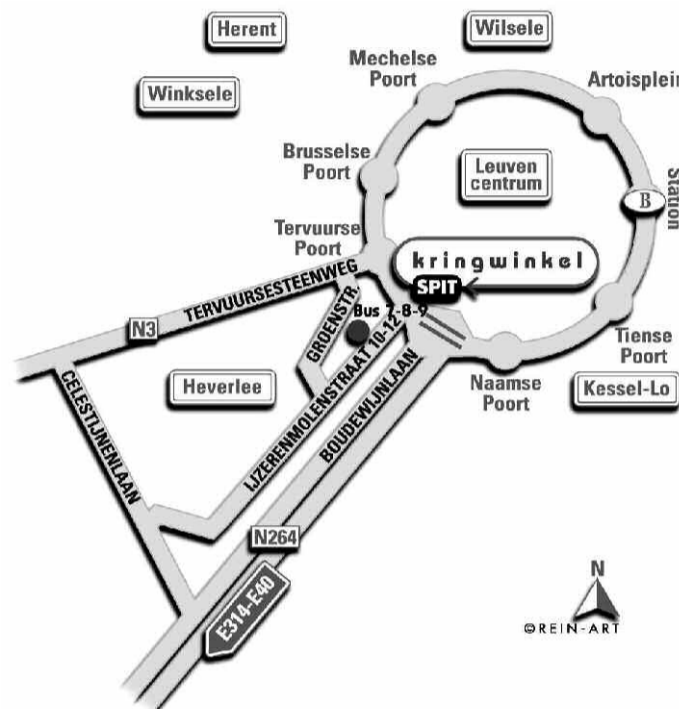
Open: ma - vrij: 10 - 18 u

zat: 10 - 17 u

zo: gesloten

Tel.: 016 65 29 57

Web: www.spit.be

(advertentie)

Recupc

2de handscomputers met 1 jaar garantie

Laptops P3 tot P4 tussen 200 en 580 euro
Desktops van P2 tot P4 tussen 25 en 330 euro
Schermen crt van 5 tot 100 euro

Kijk op www.recupc.be voor het volledige aanbod van schermen, pc's, laptops, onderdelen

Recupc VZW, Oude Diestesteeuweg 3,
3010 Kessel-Lo
info@recupc.be, Tel 016/25.91.03

(advertentie)

KATHOLIEKE UNIVERSITEIT
LEUVEN

Organiseer je een evenement?

Plaats het dan GRATIS in de database Agenda K.U.Leuven

agenda.kuleuven.be

(advertentie)

Colofon

Veto

's-Meiersstraat 5
3000 Leuven

Tel 016/22.44.38
Fax 016/22.01.03
e-mail: veto@veto.be

Jaargang 33
Nummer 15
26 februari 2006

Veto is een uitgave van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie. De standpunten verdedigd in Veto stemmen niet noodzakelijk overeen met de standpunten van LOKO.

Hoofdredacteur:
Simon 'David' Horsten

Redactiesecretaris & V.U.:
Ilse 'De Stervende Slaaf' De Witte (adres idem Veto)

Redactie:
Robin 'Kouros' Broos, Tom 'De Denker' Van Breussegem, Kris 'Brabo' Vanelderden & Nele 'Fiere Margriet' Van Doninck

Medewerkers deze week:
Ianthe 'Venus Van Milo' Bato, Gertie 'Lorelei' De Fraeye, Bram 'Jef Peeters' Delen, Elke 'De Kus' Desanghere, Tatiana 'Eva' De Wée, Vincent 'Patrasche' Fobelets, Jelle 'Kouros' Goossens, Maarten 'Apollo' Goethals, Ken 'Bron der Geknielden' Lambeets, Roel 'Venus van Willendorf' Moeurs, Joos 'Laocoöngroep' Roets, Jens 'Manneke Pis' Van de Maele, Gijs 'Sabbijnse Maagdenroef' Van Gassen, Bram 'Jeanneke Pis' Vanoirbeek & Alexander 'Kleine Zeemeermin' Vrijhof

Cartoons:
Negu & Sh3L14C

DTP:
Robin Broos, Ilse De Witte, Jelle Goossens, Simon Horsten, Tom Van Breussegem, Nele Van Doninck & Gijs Van Gassen

Eindredactie:
Ilse De Witte, Simon Horsten

Internet:
www.veto.be

Publiciteit:
Alfaset cvba - An Vanbiervliet
alfaset@loko.be
016/22.04.66

Drukkerij:
Kempenland (Herentals)

Abonnementen
Binnenland: 10 euro
Buitenland: 25 euro
Overschrijven op rekeningnummer:
001-0959719-77

Agenda & Ad Valvas

ALFA

Lezing "Vliegen naar het Verleden" door René Pelegrin @ MSI 00.28 op 28/02 om 20u

BIOS

Gemaskerd verkleed cocktailfeestje @ RC-bar op 05/03

EKONOMIKA

Rewind! @ Alma II met Alana Dante op 27/02

KATECHETIKA

Undress the night op 28/02 @ Blauwe Kater

LBK

Tour de France week @ Gnorgl 26/02 - 01/03

MERKATOR

Cantus @ Ambiorix op 26/02

POLITIKA

Assistentenavond @ Politika Kaffee op 27/02

Politka bezoekt Versuz in Hasselt op 01/03

PSYCHOLOGISCHE KRING

Get the Party started @ Lido op 01/03

Berichten

Indoor Stride

In samenwerking met Wednesday Sports Fever. Indoor Stride: de combinatie van nordic walking en fitness is de ideale spierversterker en vetverbrander. Op 28 februari van 21u tot 22u in de danszaal van de KHLeuven.

Diversiteit in Leuven

Debat met receptie over het thema diversiteit in de stad Leuven en aan de K.U.Leuven op 6 maart om 19u30 in College De Valk: met Wilfried Stienaers, Emmanuel Berinyuy, Mart Buekers en Ihsane Chioua Lekhli.

Een lichte ongesteldheid

Een voorstelling geïnspireerd op 'Les Liaisons Dangereuses' in de nieuwe zaal van het Lemmensinstituut op 27, 28 februari en 1 maart steeds om 20u30.

Blauwe maandag met Fientje Moerman

Oplossingen

R	I	K	S	J	A		C	D	U
A	S	A		O	B	L	A	A	T
D	S		R	O	B	U	S	T	A
J		F	A	D	E		S	S	
A	L	I	A	S		M	A	J	A
	I	N	F		O	R	V	A	L
A	N	E		B	U	S	E		L
H	O	S	P	I	T	A		G	O
O		S	T	E	R		L	O	O
I	K	E		D	O	R	E	M	I

1	9	2	3	4	6	5	7	8
7	8	4	2	9	5	1	6	3
5	6	3	8	1	7	9	2	4
2	7	9	5	8	1	3	4	6
6	4	8	9	7	3	2	5	1
3	1	5	4	6	2	7	8	9
4	2	6	1	5	9	8	3	7
9	3	7	6	2	8	4	1	5
8	5	1	7	3	4	6	9	2

Cultuurkalender

POP

Grant Moff Tarkin, Scarrots, Landfill
Dinsdag 27/02 vanaf 20u30, Blauwe Kater, Hallengang 1,
myspace.com/soundscreenvzw

Trezmil: CD-voorstelling
Zaterdag 03/03 om 22u30, STUKcafé,
Naamsestraat 96, trezmil.be

KLASSIEK

De Nieuwe Reeks: Spectra Ensemble
Dinsdag 27/02 om 20u30, STUK
Studio, Naamsestraat 96,
denieuwereeks.be

DANS

Les Ballets C. de La B. | Koen Augustijnen: Import/Export
26 en 27/02 om 20u30, STUK
Soetezaal, Naamsestraat 96,
lesballetscdelab.be

THEATER

Een lichte ongesteldheid
27 en 28/02 en 01/03 om 20u30,
Nieuwe Zaal, Lemmensinstituut,
Herestraat 53, lemmens.be

Kopergietery: Dallas
Woensdag 28/02, 20u, Minnepoort,
Dirk Boutslaan 62, 30CC.be

Braakland/Zhebuilding: De Vreemdeling
Woensdag 28/02 om 20u30, STUK
Soetezaal, Naamsestraat 96,
braakland.be

Toneelhuis | Wayn Traub: ARKIOLOGI
01 en 02/03 om 20u30, STUK
Soetezaal, Naamsestraat 96,
toneelhuis.be

EXPO

Rui Chafes: Nothing Retains Its Shape
09/12/06 t.e.m. 04/03/07, di-vr 10-17u / za 10-16u30 / zo 14-17u,
Schatkamer van Sint-Pieter, Grote Markt, leuven.be/museumsite

Muñoz: luces y sombra
10/02 t.e.m. 15/04, di-zo 12u-18u,
Bibliotheek Tweebronnen,
Rijschoolstraat 4, beeldbeeld.be

Sam Taylor-Wood
14/02 t.e.m. 07/04, wo-do 13u-21u / vr-zo 13u-18u, STUK Expozaal,
Naamsestraat 96, stuk.be

Redactievergadering iedere vrijdag-namiddag om 16u. Alle geïnteresseerden (tekst, foto, lay-out, internet, naakte beelden of beeldengroepen,...) zijn steeds welkom op de redactievergadering of op het redactieadres. Lezersbrieven en vrije tribunes kunnen tot vrijdag 14u, liefst mailsgewijs, ingezonden worden op het adres: veto@veto.be
Oplage: 9000 exemplaren
ISSN-nummer: 0773-5162

KATHOLIEKE UNIVERSITEIT
LEUVEN

Boetiek K.U.Leuven
K.U.LEUVEN GESIGNEERDE ARTIKELEN

Oude Markt 13
BE-3000 Leuven
t + 32 16 32 40 16
www.kuleuven.be/boetiek

Open op wekdagen van 10-12u. en van 14-16u.

(advertentie)

KATHOLIEKE UNIVERSITEIT
LEUVEN

Wat gebeurt er aan de K.U.Leuven?

Lees de wekelijkse e-nieuwsbrief

www.kuleuven.be/nieuwsbrief

(advertentie)

T O M H E L S E N

“ER ZIJN MENSEN DIE MIJ HATEN EN ER ZIJN HUISMOEDERS DIE MIJ WILLEN”

Op 8 maart krijgt Het Depot singer-songwriter Tom Helsen over de vloer. Zijn debuut dateert al van in de prehistorie, maar nu staat hij sterker dan ooit in zijn schoenen én in zijn muziek. Samen met het uitkomen van zijn nieuwe plaat *Hilite Hotel'* — uitgesproken als *highlight* — vormt dat reden genoeg om hem te strikken voor een stevig interview.

Elke Desanghere

Tom Helsen: «De plaat is nog maar een week uit en ze is heel goed ontvangen. Ik heb gewoon heel veel geluk gehad dat mijn eerste nummer zo snel is opgepikt en zo lang gedraaid werd. Dat maakt het veel makkelijker om aandacht te krijgen, wanneer je dan effectief een plaat uitbrengt. Op papier ziet alles er super uit. Dat is een heel goed begin, het gedroomde begin zelfs. En nu hopen dat het verder de goede richting uitgaat.»

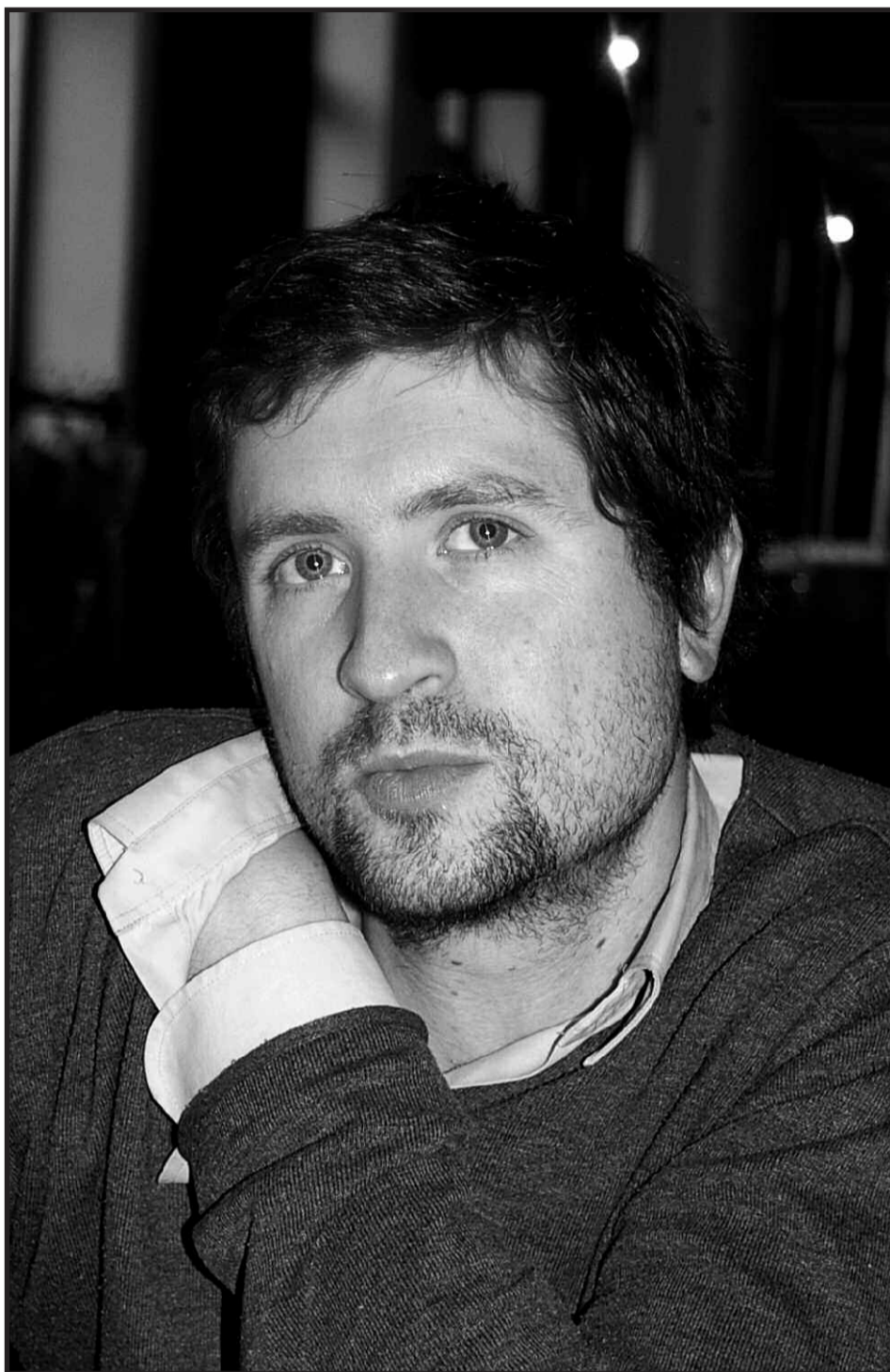
Veto: *Is 'Hilite Hotel' precies geworden zoals jij dat wilde?*

Helsen: «Ja, uiteindelijk wel. Ik wilde geen akoestische gitaar meer, dat was ik even beu. Ik viel in herhaling dus heb ik mijn gitaar over de haag gegooid en ben achter de piano gaan zitten. Hoe het gegroeid is weet ik niet precies, maar uiteindelijk wilde ik wat meer met elektronica werken ook. Drumbeats programmeren zonder echt met muzikanten te werken. Dan heb ik met mijn producer David Poltrock, die ik nog kende van vroeger, deze plaat gemaakt. Eigenlijk is het helemaal geworden wat ik voor ogen had: een kruising tussen elektronica en singer-songwriter. Bij sommige nummers hoor je niet eens dat het met de computer gemaakt is. Ik ben er echt zeer tevreden over.»

LENGELENLENG

Veto: *Als je dan de single 'Sun in her eyes' akoestisch moet spelen in een showcase op een muziekkzender, voelt het dan niet vreemd aan?*

Helsen: «Nee, ik vind dat juist heel interessant omdat ik het nummer dan op een andere manier moet benaderen. Normaal gezien schrijf ik met de akoestische gitaar, maar als je achter de piano moet schrijven of met de computer hebt gewerkt en dat dan op een akoestische gitaar moet spelen, wordt het interessant. Ik heb nu een jaar mijn gitaar niet aangeraakt en ben pas weer beginnen genieten van het spelen. Gewoon omdat het totaal anders is dan vroeger. Het is een ander uitgangspunt, maar het blijft een goede single, of je dat nu a capella doet of met gitaar of piano. Het maakt eigenlijk niet zoveel uit, vind ik. De input komt op de tweede plaats.»

(foto Bram Vanoirbeek)

terugkomen. Ik denk dan ook dat mijn volgende album een kruising van de twee zal zijn.»

Veto: *Toen zeven jaar geleden Tom is doing great uitkwam, werd beweerd dat je je 'eigen stem' had gevonden. Ondertussen is je stijl meer in de richting van pop geëvolueerd.*

Helsen: «Popmuziek is in feite gewoon populaire muziek, iets wat veel mensen goed vinden. Ik kom uit een heel alternatief milieu. Maar het is met de jaren zo gebleken

“Succes hebben in de muziekwereld heeft niets te maken met getalenteerd zijn.”

Veto: *Heb je je manier van songschrijven moeten aanpassen nadat je gitaar aan de kant was geschoven?*

Helsen: «Het is gewoon een kwestie van ouder worden. Je zegt veel meer met veel minder woorden en door minder akkoorden te spelen. Dat is gewoon een evolutie die interessant is aan een song. In een goed nummer hoef je niet veel materiaal te steken om het te laten klinken. Wanneer je achter de piano gaat zitten: je speelt één akkoord en je drukt dan de pedaal in, dan zindert het mooi na. Als je daar dan een melodie over zingt klinkt die meer open en veel ruimer dan wanneer je *lengelenleng* op je gitaar doet, want dat zit vaak te vol om op te vullen met andere instrumenten. Het uitgangspunt is hetzelfde, maar ik vind dat het op piano sneller mooi klinkt. Het kan zijn dat ik op de volgende plaat terug gitaar zal spelen want mijn liefde voor gitaar is wel stilaan aan het

dat ik nummers en melodieën ben beginnen maken voor een breder publiek. *Sun in her Eyes* is daar nu wel een extreem voorbeeld van. De andere helft van de plaat is muziek die je 's avonds opzet als je gezellig in de zetel zit of met de auto rijdt. Dat trage en melancholische blijft erin zitten. Een single zoals *Sun in her eyes* schrijven is voor mij heel speciaal omdat ik eigenlijk heel weinig vrolijke nummers maak. Ik zou dat wat vaker moeten doen omdat iedereen daar vrolijk van wordt en ikzelf ook. In de toekomst ga ik dat zeker proberen, ook omdat het een uitdaging voor mezelf is. Zet mij in een ruimte en ik maak honderd emotionele songs op een uur. Maar een vrolijke song schrijven is het moeilijkste dat er bestaat. Het is hard werken, maar dat houdt het voor jezelf wel interessant. Anders evolueer je niet en dat vind ik juist belangrijk.»

Veto: *Niet iedereen zal geweten hebben dat Hilite*

en de andere helft aan een soort van blind geloof in eigen kunnen. Je wordt daarmee geboren en dat kan evengoed 'scheef' lopen. Het kan zijn dat deze plaat succes heeft en de volgende flopt. Het is heel belangrijk dat je, zeker in de business waar ik in zit, heel zelfzeker bent. Je komt uit met een plaat en iedereen heeft daar zijn mening over. Enerzijds krijg je complimenten, anderzijds ook slechte kritieken. Dat is iets wat je op voorhand weet. Het zijn de momenten waarop je moet blijven geloven in jezelf.»

Veto: *Dacht je na het succes van Goodbye dat je muziekcarrière in de lift zat?*

Helsen: «Nee, want er komt niet plots een vrachtwagen een berg geld voor je deur uitkieperen. Na *Goodbye* kende ik meteen een mindere periode, omdat ik — onder andere — overhoop lag met mijn platenfirma. Dat is ook de reden waarom ik in eigen beheer ben beginnen werken. Alles liep gewoon fout. Je moet geen drie maanden werken aan een plaat, maar een jaar. Ik denk niet: "Nu ben ik binnen." Nu gaat het goed, maar binnen vier maanden zou kunnen blijken dat het niks wordt. Mijn agenda zit nu voor het eerst vol met interviews en optredens. Een groot verschil met vroeger en dat is ook wel eens leuk.»

VERLIEFD

Veto: *Die stijgende populariteit heeft ook nadelen. Hoe ga jij om met reacties van tienermeisjes die in je gastenboek schrijven dat je knap bent?*

Helsen: «Tegenwoordig zijn er eigenlijk meer moeders dan jonge meisjes fan. Echt waar, ik heb een heel breed publiek. Dit is al mijn vierde plaat en ik ga er heel anders mee om, dan wanneer je de eerste keer zoiets leest, want nu weet ik dat zoiets gebeurt. Er zijn mensen die mij haten en er zijn huismoeders die mij willen. Als muzikant zit je altijd wel een beetje in zo'n positie. Er zijn ook zangeressen waar ik 'verliefd' op ben. Het is wel plezant, maar ik hou mij daar eigenlijk niet mee bezig want dan haal je het einde van het jaar niet. Je moet je gewoon op je muziek blijven concentreren. Ik vind het soms wel grappig om te lezen, maar ik loop niet over straat denkende dat er vrouwen

“Er komt niet plots een vrachtwagen met geld zich voor je deur uitkiepen”

Hotel allesbehalve je debuutalbum is. Je tweede plaat op Humo's Rock Rally dateert al van '96. Hoe is de weg naar succes verlopen?

Helsen: «Nu ben ik enorm blij dat het zo geleidelijk aan is gegaan. Ten eerste voor je ego is dat gezond, ten tweede voor je ego en ten derde voor je ego. Simpelweg omdat je geen al te grote pieken hebt. Als ik toevallig een succesnummer zou gehad hebben op mijn tweede plaat dan was ik daar niet klaar voor geweest. Ik zou niet geweten hebben hoe ermee om te gaan en de druk op mijn schouders zou veel te groot geweest zijn. Ik ben heel lang naïef gebleven, dan komt zoiets op het verkeerde moment. Ik heb heel veel met platenfirma's en uitgeverijen gewerkt, maar nu doe ik alles gewoon zelf. Doordat ik op alle vlakken gegroeid ben, ben ik er nu echt klaar voor. Het kan nog altijd in mijn gezicht ontploffen, maar nu kan ik dat — meer dan vroeger — opvangen. Je moet gewoon blijven evolueren en groeien.»

Veto: *Heb je nooit gedacht dat het je misschien niet zou lukken om succesvol te worden?*

Helsen: «Succes hebben in de muziekwereld heeft niets te maken met getalenteerd zijn. Ik ken heel veel mensen die goede muziek maken en niet gedraaid worden op de radio. Er zijn bepaalde geluksfactoren die meespelen. Je moet wel iets kunnen natuurlijk, maar uiteindelijk is het een samenloop van omstandigheden. De helft van mijn succes heb ik dan ook te danken aan het feit dat ik iets kan

zijn die mij 'willen'.»

«Je mag ook één ding niet vergeten en dat is dat je als muzikant eigenlijk niets liever wil dan aandacht. Anders ga je niet op een podium staan voor duizenden mensen. Andere mensen vinden dat misschien slecht, maar ik niet. Elke muzikant wil gehoord worden en wil aandacht. Zo'n dingen horen daar ook bij.»

Veto: *Eigenlijk ben je al heel lang bezig met het maken van muziek. Hoelang zie je jezelf hier nog mee doorgaan?*

Helsen: «Tot ik omver val. (lacht) Nu zit ik in een bepaalde fase dat ik alles zelf wil doen, dat ik zelf in de spotlights wil staan. Ik wil mezelf verkopen en al die aandacht hebben. Ik denk dat naarmate je ouder wordt dat dat je veel minder interesseert. Ik zie mezelf binnen tien à vijftien jaar eerder als producer achter de schermen werken voor een bepaalde groep. Ook wil ik wel een platenfirma leiden, wat ik nu in feite al doe. Maar dan andere muzikanten de kans geven platen uit te brengen en begeleiden, muziek schrijven en helpen schrijven. Maar ik zal met muziek bezig blijven. Het zit in mijn genen, in mijn vingers.»

Veto trakteert!

Veto geeft vijf duotickets weg voor het concert van Tom Helsen in Het Depot op 8/03. Mail naar traktatie@veto.be voor 3/3.